

**No. 39227**

---

**Netherlands  
and  
Belarus**

**Convention between the Government of the Kingdom of the Netherlands and the Government of the Republic of Belarus for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on property (with protocol). The Hague, 26 March 1996**

**Entry into force:** *31 December 1997 by notification, in accordance with article 31*

**Authentic texts:** *Belarusian, Dutch and English*

**Registration with the Secretariat of the United Nations:** *Netherlands, 14 March 2003*

---

**Pays-Bas  
et  
Belarus**

**Convention entre le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas et le Gouvernement de la République du Bélarus tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale eu matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). La Haye, 26 mars 1996**

**Entrée en vigueur :** *31 décembre 1997 par notification, conformément à l'article 31*

**Textes authentiques :** *bélarussien, néerlandais et anglais*

**Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies :** *Pays-Bas, 14 mars 2003*

[ BELARUSIAN TEXT — TEXTE BÉLARUSSIEN ]

## ПАГАДНЕННЕ

паміж Урадам Каралеўства Нідэрляндаў і  
Урадам Рэспублікі Беларусь аб пазбяганні  
двайнога падаткаабкладання і папяроджанні  
ўхілення ад выплаты падаткаў у дачыненні  
да падаткаў на даходы і маёмасць

Урад Каралеўства Нідэрляндаў і Урад Рэспублікі Беларусь, жадаючы  
заключыць Пагадненне аб пазбяганні дваінога падаткаабкладання і  
папяроджанні ўхілення ад выплаты падаткаў у дачыненні да падаткаў на  
даходы і маёмасць, пагадзіліся аб наступным:

### Раздзел I. – Сфера прымянення Пагаднення

#### Артыкул 1

Асобы, да якіх прымяняецца Пагадненне

Дадзенае Пагадненне прымяняецца да асоб, якія з'яўляюцца  
рэзідэнтамі адной або абедзвюх Дагаворных Дзяржаў.

#### Артыкул 2

Падаткі, на якія распаўсюджваецца Пагадненне

1. Дадзенае Пагадненне прымяняецца да падаткаў на даходы і  
маёмасць, якія спаганяюцца ад імя Дагаворнай Дзяржавы або яе палітыка-  
адміністрацыйных падраздзяленняў, або мясцовых органаў улады,  
незалежна ад спосабу іх спагнання.

2. Падаткамі на даход і маёмасць лічацца ўсе падаткі, што  
спаганяюцца з агульнай сумы даходаў, з агульнай сумы маёмасці або з  
элементаў даходу або маёмасці, уключаючы падаткі на даходы ад  
адчужэння маёмасці, падаткі на агульную суму заробтнай платы, якая  
выплачваецца прадпрыемствамі, а таксама падаткі на прырост маёмасці.

3. Існуючымі падаткамі, на якія распаўсюджваецца Пагадненне,  
з'яўляюцца ў прыватнасці:

а) у Нідэрляндах:

– падаходны падатак (de inkomstenbelasting);

– падатак на зароботную плату (de loonbelasting);

– падатак з кампаній (de vennootschapsbelasting), уключаючы долю

Урада ў чыстым прыбытку ад эксплуатацыі прыродных рэсурсаў, які

спяганяення ; абавеласці з Законам аб горназдабываючай прамысловасці ад 1810 года, у дачыненні да канцэсій ад 1967 года або ў адпаведнасці з Законам аб горназдабываючай прамысловасці нідэрландскага кантынентальнага шэльфа ад 1965 года;

- падатак на дывідэнды (de dividendbelasting);
  - падатак на капітал (de vermogensbelasting).
- (у далейшым "падатак Нідэрландаў");
- b) у Беларусі:
- падатак на даходы і прыбытак юрыдычных асоб;
  - падаходны падатак з грамадзян;
  - падатак на нерухомаць;
  - зямельны падатак;
  - надзвычайны падатак (Чарнобыльскі падатак),
- (у далейшым "падатак Беларусі").

4. Пагадненне распаўсюджваецца таксама на любыя ідэнтычныя або па сутнасці аналагічныя падаткі, якія спаганяюцца пасля даты падпісання дадзенага Пагаднення ў дапаўненне да існуючых падаткаў або замест іх. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў паведамляюць адзін аднаму аб любых істотных змяненнях, якія ўнесены ў іх падатковыя заканадаўствы.

## Раздзел II. – Азначэнні

### Артыкул 3

#### Агульныя азначэнні

1. У дадзеным Пагадненні, калі з кантэксту не вынікае іншае:

a) тэрміны "адна Дагаворная Дзяржава" і "другая Дагаворная Дзяржава" абазначаюць, у залежнасці ад кантэксту, Каралеўства Нідэрландаў (Нідэрланды) або Рэспубліку Беларусь (Беларусь); тэрмін "Дагаворныя Дзяржавы" абазначае Каралеўства Нідэрландаў (Нідэрланды) і Рэспубліку Беларусь (Беларусь);

b) тэрмін "Нідэрланды" абазначае частку Каралеўства Нідэрландаў, якая знаходзіцца ў Еўропе, уключаючы яе тэрытарыяльнае мора і любую вобласць па-за тэрытарыяльным морам, у дачыненні да якой Нідэрланды ў адпаведнасці з міжнародным правам ажыццяўляюць юрысдыкцыю або суверэнныя правы ў дачыненні да марскога дна, яго нетраў і іх прылягаючых вод, і іх прыродных рэсурсаў;

c) тэрмін "Беларусь" абазначае Рэспубліку Беларусь і пры выкарыстанні ў геаграфічным сэнсе абазначае тэрыторыю, якая знаходзіцца

пад суверенітэтам Рэспублікі Беларусь, і якая ў адпаведнасці з заканадаўствам Беларусі і міжнародным правам знаходзіцца пад юрысдыкцыяй Рэспублікі Беларусь;

d) тэрмін "асоба" уключае фізічную асобу, кампанію і любое іншае аб'яднанне асоб;

e) тэрмін "кампанія" абазначае любую юрыдычную асобу або любую арганізацыю, якая разглядаецца ў якасці юрыдычнай асобы для падатковых мэт;

f) тэрміны "прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы" і "прадпрыемства другой Дагаворнай Дзяржавы" абазначаюць адпаведна, прадпрыемства, якім кіруе рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы, і прадпрыемства, якім кіруе рэзідэнт другой Дагаворнай Дзяржавы;

g) тэрмін "міжнародная перавозка" абазначае любую перавозку марскім або паветраным суднам, эксплуатаемым прадпрыемствам, фактычны кіруючы орган якога знаходзіцца ў адной Дагаворнай Дзяржаве, за выключэннем выпадкаў, калі марское або паветранае судна эксплуатаецца выключна паміж пунктамі ў другой Дагаворнай Дзяржаве;

h) тэрмін "грамадзяне" абазначае:

1. любую фізічную асобу, якая мае грамадзянства Дагаворнай Дзяржавы;

2. любую юрыдычную асобу, таварыства і асацыяцыю, якія атрымліваюць свой статус як такі па заканадаўству, што дзейнічае ў Дагаворнай Дзяржаве;

i) тэрмін "кампетэнтны орган" абазначае:

1. у Нідэрландах: Міністра фінансаў або яго належным чынам упаўнаважанага прадстаўніка;

2. у Беларусі: Галоўную дзяржаўную падатковую інспекцыю пры Кабінете Міністраў Рэспублікі Беларусь або яе паўнамоцнага прадстаўніка.

2. Што датычыцца прымянення дадзенага Пагаднення Дагаворнай Дзяржавы, то любы тэрмін, не вызначаны ў ім, мае, калі з кантэксту не вынікае іншае, тое значэнне, якое ён мае па заканадаўству гэтай Дзяржавы ў адносінах да падаткаў, на якія распаўсюджваецца дадзенае Пагадненне.

#### Артыкул 4

##### Рэзідэнт

1. Пры прымяненні дадзенага Пагаднення тэрмін "рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы" абазначае асобу, якая па заканадаўству гэтай Дзяржавы падлягае падаткаабкладанню ў ёй на падставе месцажыхарства.

пастаяннага месца знаходжання, месца кравання, месца рэгістрацыі або любой іншай аналагічнай прыкметы. Аднак, гэты тэрмін не ўключае асобу, якая падлягае падаткаабкладанню ў гэтай Дзяржаве толькі ў дачыненні да даходаў з крыніц у гэтай Дзяржаве або маёмасці, якая ў ёй знаходзіцца. Дагаворная Дзяржава, яе палітыка-адміністрацыйныя падраздзяленні або мясцовыя органы ўлады, агенцтва гэтай Дзяржавы, палітыка-адміністрацыйнага падраздзялення або мясцовага органа, а таксама пенсійны фонд або добрачынная арганізацыя, якая прызнаецца ў якасці такой ў Дагаворнай Дзяржаве і даход якой, як правіла, вызвалены ад падатку ў гэтай Дзяржаве, лічыцца рэзідэнтам гэтай Дзяржавы. Прызнаным пенсійным фондам Дагаворнай Дзяржавы лічыцца любы пенсійны фонд, які прызнаны і кантралюецца ў адпаведнасці з палажэннямі закона гэтай Дзяржавы.

2. Калі ў адпаведнасці з палажэннямі пункта 1 фізічная асоба з'яўляецца рэзідэнтам абедзвюх Дагаворных Дзяржаў, яе становішча вызначаецца наступным чынам:

а) яна лічыцца рэзідэнтам той Дзяржавы, у якой яна мае пастаяннае жыллё; калі яна мае пастаяннае жыллё ў абедзвюх Дзяржавах, яна лічыцца рэзідэнтам той Дзяржавы, у якой яна мае больш цесных асабістых і эканамічных сувязі (цэнтр жыццёвых інтарэсаў);

б) калі Дзяржава, у якой знаходзіцца цэнтр яе жыццёвых інтарэсаў, не можа быць вызначана, або калі яна не мае пастаяннага жылля ні ў адной з Дзяржаў, яна лічыцца рэзідэнтам той Дзяржавы, у якой яна звычайна пражывае;

с) калі яна звычайна пражывае ў абедзвюх Дзяржавах, або калі яна звычайна не пражывае ні ў адной з іх, яна лічыцца рэзідэнтам той Дзяржавы, грамадзянінам якой яна з'яўляецца.

Калі статус такой фізічнай асобы не можа быць вызначаны ў адпаведнасці з палажэннямі папярэдняй прапановы, кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў вырашаюць пытанне па ўзаемнай згодзе.

3. Калі ў адпаведнасці з палажэннямі пункта 1 асоба, якая не з'яўляецца фізічнай асобай, з'яўляецца рэзідэнтам абедзвюх Дагаворных Дзяржаў, тады кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў імкнуцца вырашыць пытанне па ўзаемнай згодзе з улікам яе месца фактычнага кіруючага органа, месца, у якім яна зарэгістравана або заснавана іншым чынам і любых іншых важных крытэрыяў. Пры адсутнасці такой згоды такая кампанія не мае права прэтэндаваць на якія-небудзь ільготы дадзенага Пагаднення, за выключэннем калі такая кампанія можа патрабаваць пераваг артыкулаў 23 (Устараненне дваінога

падаткаабкладання), 25 (Недэскрымінацыя) і 26 (Працэдура ўзаемнага пагаднення).

### Артыкул 5 Пастаяннае прадстаўніцтва

1. Для мэт дадзенага Пагаднення тэрмін "пастаяннае прадстаўніцтва" абазначае пастаяннае месца дзейнасці, праз якое поўнамоцна або часткова ажыццяўляецца камерцыйная дзейнасць прадпрыемства.

2. Тэрмін "пастаяннае прадстаўніцтва" уключае ў прыватнасці :

- a) месца кіравання;
- b) аддзяленне;
- c) кантору;
- d) фабрыку;
- e) майстэрню, і

f) руднік, нафтавую або газавую свіравіну, кар'ер або любое іншае месца здабычы прыродных рэсурсаў.

3. Будаўнічая пляцоўка або будаўнічы, або мантажны аб'ект з'яўляюцца пастаянным прадстаўніцтвам, толькі калі яны існуюць больш дванаццаці месяцаў.

4. Нягледзячы на папярэднія палажэнні гэтага артыкула, тэрмін "пастаяннае прадстаўніцтва" не разглядаецца як той, які ўключае:

a) выкарыстанне збудаванняў выключна для мэт захоўвання, дэманстрацыі або пастаўкі тавараў або вырабаў, якія належаць прадпрыемству;

b) утрыманне запасаў тавараў або вырабаў, якія належаць прадпрыемству, толькі ў мэтах захоўвання, дэманстрацыі або пастаўкі ;

c) утрыманне запасаў тавараў або вырабаў, якія належаць прадпрыемству, выключна для мэт перапрацоўкі другім прадпрыемствам;

d) утрыманне пастаяннага месца дзейнасці выключна для мэт закупкі тавараў або вырабаў, або для збору інфармацыі для прадпрыемства;

e) утрыманне пастаяннага месца дзейнасці выключна для мэт ажыццяўлення для прадпрыемства любой іншай дзейнасці падрыхтоўчага або дапаможнага характару;

f) утрыманне пастаяннага месца дзейнасці выключна для любога спалучэння відаў дзейнасці, упамянутых у падпунктах a - e, пры ўмове, што такая дзейнасць у цэлым пастаяннага месца дзейнасці, якая вынікае з гэтага спалучэння, мае падрыхтоўчы або дапаможны характар.

5. Нягледзячы на палажэнні пунктаў 1 і 2, калі асоба, іншая чым агент з незалежным статусам, да якой прымяняецца пункт 6, дзейнічае ад імя

прадпрыемства і мае і звычайна выкарыстоўвае ў Дагаворнай Дзяржаве паўнамоцтвы заключачь кантракты ад імя прадпрыемства, то лічыцца, што гэта прадпрыемства мае пастаяннае прадстаўніцтва ў гэтай Дзяржаве ў дачыненні да любой дзейнасці, якую гэта асоба ажыццяўляе для прадпрыемства, калі дзейнасць такой асобы не абмежавана той, якая прадстаўлена ў пункце 4, і якая, калі яна ажыццяўляецца праз пастаяннае месца дзейнасці, не робіць гэта пастаяннае месца дзейнасці пастаянным прадстаўніцтвам згодна палажэнням гэтага пункта.

6. Прадпрыемства не разглядаецца як маючае пастаяннае прадстаўніцтва ў Дагаворнай Дзяржаве толькі на той падставе, што яно ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у гэтай Дзяржаве праз брокера, камісіянера або любога іншага агента з незалежным статусам пры ўмове, што гэтыя асобы дзейнічаюць у рамках сваёй звычайнай прафесійнай дзейнасці.

7. Той факт, што кампанія, якая з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, кантралюе або кантралюецца кампаніяй, якая з'яўляецца рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы, або якая ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у гэтай другой Дзяржаве (праз пастаяннае прадстаўніцтва або іншым чынам), сам па сабе не пераўтварае адну з гэтых кампаній у пастаяннае прадстаўніцтва другой.

### Раздзел III. Падаткаабкладанне даходу

#### Артыкул 6

#### Даходы ад нерухомай маёмасці

1. Даходы, якія атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы ад нерухомай маёмасці (уклучаючы даход ад сельскай або лясной гаспадаркі), што знаходзіцца ў другой Дагаворнай Дзяржаве, могуць абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

2. Тэрмін "нерухомая маёмасць" мае тое значэнне, якое ён мае па заканадаўству Дагаворнай Дзяржавы, у якой знаходзіцца гэта маёмасць. Марскія, рачныя і паветраныя судны не разглядаюцца ў якасці нерухомай маёмасці.

3. Палажэнні пункта 1 прымяняюцца да даходаў, якія атрымліваюцца ад прамого выкарыстання, здачы ў арэнду або выкарыстання нерухомай маёмасці ў любой іншай форме.

4. Палажэнні пунктаў 1 і 3 прымяняюцца таксама да даходаў ад нерухомай маёмасці прадпрыемства і да даходаў ад нерухомай маёмасці, якая выкарыстоўваецца для выканання незалежных асабістых паслуг.

Артыкул 7

Прыбытак ад камерцыйнай дзейнасці

1. Прыбытак прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве, калі толькі гэта прадпрыемства не ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве праз размешчанае там пастаяннае прадстаўніцтва. Калі прадпрыемства ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць, як зазначана вышэй, прыбытак дадзенага прадпрыемства можа абкладацца падаткам у другой Дзяржаве, але толькі ў той частцы, якая адносіцца да гэтага пастаяннага прадстаўніцтва.

2. З улікам палажэнняў пункта 3, калі прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве праз пастаяннае прадстаўніцтва, якое там знаходзіцца, то ў кожнай Дагаворнай Дзяржаве гэтаму пастаяннаму прадстаўніцтву залічваецца прыбытак, які яно магло б атрымаць у выпадку, калі б яно было адасобленым і асобным прадпрыемствам, што ажыццяўляе такую ж або аналагічную дзейнасць у такіх жа або аналагічных умовах і дзейнічае цалкам незалежна ад прадпрыемства, пастаянным прадстаўніцтвам якога яно з'яўляецца.

3. Пры вызначэнні прыбытку пастаяннага прадстаўніцтва дапускаецца вылічэнне расходаў, панесеных для мэт такога пастаяннага прадстаўніцтва, уключаючы кіраўніцкія і агульнаадміністрацыйныя расходы, панесеныя як у Дзяржаве, дзе размешчана пастаяннае прадстаўніцтва, так і за яе межамі.

4. Паколькі вызначэнне прыбытку ў Дагаворнай Дзяржаве, які адносіцца да пастаяннага прадстаўніцтва, на аснове прапарцыянальнага размеркавання агульнай сумы прыбытку прадпрыемства яго розным падраздзяленням з'яўляецца звычайнай практыкай, нішто ў пункце 2 не перашкаджае гэтай Дагаворнай Дзяржаве вызначаць падаткаабкладаемы прыбытак з дапамогай такога размеркавання, як прынята на практыцы; аднак, выбраны метады размеркавання павінен даваць вынікі, якія адпавядаюць прынцыпам, змешчаным у гэтым артыкуле.

5. Ніякі прыбытак не адносіцца да пастаяннага прадстаўніцтва на падставе простага закупкі гэтым пастаянным прадстаўніцтвам тавараў або вырабаў для прадпрыемства, пастаянным прадстаўніком якога яно з'яўляецца.



6. Для мэт папяродніх пунктаў прыбытак, які адносіцца да пастаяннага прадстаўніцтва, вызначаецца кожны год адным і тым жа метадам, калі толькі не будзе дастатковай і важнай прычыны для яго змянення.

7. Калі прыбытак уключае віды даходаў, якія разглядаюцца асобна ў іншых артыкулах дадзенага Пагаднення, палажэнні гэтых артыкулаў не закранаюцца палажэннямі дадзенага артыкула.

### Артыкул 8

#### Марскі і паветраны транспарт

1. Прыбытак ад эксплуатацыі марскіх або паветраных суднаў у міжнародных перавозках абкладаецца падаткам толькі ў той Дагаворнай Дзяржаве, у якой знаходзіцца фактычны кіруючы орган прадпрыемства.

2. Для мэт дадзенага артыкула прыбытак, які атрымліваецца ад эксплуатацыі ў міжнародных перавозках марскіх і паветраных суднаў, уключае прыбытак, атрыманы ад арэнды на аснове судна без экіпажа марскіх і паветраных суднаў пры выкарыстанні ў міжнародных перавозках, калі прыбытак ад такой арэнды другарадны ў дачыненні да прыбытку, аб якім гаворыцца ў пункце 1.

3. Палажэнні пункта 1 прымяняюцца таксама да прыбытку ад утзелу ў пуле, у сумеснай дзейнасці або міжнароднай арганізацыі па эксплуатацыі транспартных сродкаў.

### Артыкул 9

#### Асацыяваныя прадпрыемствы

1. У выпадку, калі

а) прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы прама або ўскосна ўдзельнічае ў кіраванні, кантролі або капітале прадпрыемства другой Дагаворнай Дзяржавы, або

б) адны і тыя ж асобы прама або ўскосна ўдзельнічаюць у кіраванні, кантролі або капітале прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы і прадпрыемства другой Дагаворнай Дзяржавы,

і ў кожным выпадку паміж двума прадпрыемствамі ў іх камерцыйных або фінансавых узаемаадносінах ствараюцца або ўстанаўліваюцца ўмовы, што адозначаюцца ад тых, якія мелі б месца паміж двума незалежнымі прадпрыемствамі, тады любы прыбытак, які мог бы быць налічаны аднаму з іх, але з-за наяўнасці гэтых умоў не быў яму налічаны, можа быць уключаны ў прыбытак гэтага прадпрыемства і, адпаведна, абкладзены падаткам. Разумеецца, аднак, што той факт, што асацыяваныя

прадпрыемствы заклучылі пагадненні, такія як пагадненні аб сумесным фінансаванні выдаткаў або пагадненні аб аказанні агульных паслуг, для размеркавання або на аснове размеркавання кіраўніцкіх агульнаадміністрацыйных, тэхнічных і камерцыйных расходаў, расходаў на навуковыя даследаванні і распрацоўкі і іншых падобных расходаў, сам па сабе не з'яўляецца ўмовай, аб якой гаворыцца ў папярэдняй прапанове.

2. У выпадку, калі адна Дагаворная Дзяржава ўключае ў прыбытак прадпрыемства гэтай Дзяржавы – і адпаведна абкладае падаткам – прыбытак, па якому прадпрыемства другой Дагаворнай Дзяржавы абкладаецца падаткам у гэтай другой Дзяржаве, і прыбытак, такім чынам уключаны, з'яўляецца прыбыткам, які быў бы налічаны прадпрыемству першай Дагаворнай Дзяржавы, калі б умовы ўзаемаадносін паміж двума прадпрыемствамі былі б умовамі, якія існуюць паміж незалежнымі прадпрыемствамі, тады гэтая другая Дзяржава робіць адпаведную ўступку ў суме падатку, спаганяемага з гэтага прыбытку. Пры вызначэнні такой папраўкі павінны быць разгледжаны іншыя палажэнні дадзенага Пагаднення, а кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў павінны праансультавацца адзін з адным пры неабходнасці.

#### Артыкул 10

##### Дывідэнды

1. Дывідэнды, выплачваемыя кампаніяй, якая з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, рэзідэнту другой Дагаворнай Дзяржавы, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

2. Аднак, такія дывідэнды могуць таксама абкладацца падаткамі ў той Дагаворнай Дзяржаве, рэзідэнтам якой з'яўляецца кампанія, што выплачвае дывідэнды, у адпаведнасці з заканадаўствам гэтай Дзяржавы, але калі атрымальнік з'яўляецца сапраўдным уладальнікам дывідэндаў, спаганяемы падатак не перавышае:

а) 5 працэнтаў валавой сумы дывідэндаў, калі супраўдным уладальнікам з'яўляецца кампанія (іншая чым таварыства), якая непасрэдна валодае не менш чым 25 працэнтамі капіталу кампаніі, якая выплачвае дывідэнды;

б) 15 працэнтаў валавой сумы дывідэндаў ва ўсіх іншых выпадках.

3. Нягледзячы на палажэнні пунктаў 1 і 2 гэтага артыкула, дывідэнды, выплачваемыя кампаніяй, якая з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, рэзідэнту другой Дагаворнай Дзяржавы, абкладаюцца падаткам толькі ў другой Дагаворнай Дзяржаве ў выпадку калі атрымальнікам, які

з'яўляецца сапраўдным уладальнікам дывідэндаў. з'яўляецца кампанія (іншая чым таварыства):

i) якая непасрэдна валодае не менш чым 50 працэнтамі капіталу кампаніі, што выплачвае дывідэнды, і пры ўмове, што ў капітал кампаніі, што выплачвае дывідэнды, быў унесены ўклад не менш 250000 ЭКЮ, або

ii) якая непасрэдна валодае не менш чым 25 працэнтамі капіталу кампаніі, што выплачвае дывідэнды, і ўклад якой у капітал кампаніі, што выплачвае дывідэнды, прама або ўскосна, гарантаваны і застрахованы ўрадам другой Дагаворнай Дзяржавы.

4. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў вызначаюць спосаб прымянення пунктаў 2 і 3 па ўзаемнай згодзе.

5. Палажэнні пунктаў 2 і 3 не закранаюць падаткаабкладання кампаніі ў дачыненні да прыбытку, з якога выплачваюцца дывідэнды.

6. Тэрмін "дывідэнды" пры выкарыстанні ў гэтым артыкуле абазначае даход ад любога віду акцый і даход ад правоў, уключаючы даход ад даўгавых патрабаванняў, што даюць права на ўдзел у прыбытку, які падлягае такому ж падатковаму рэгуляванню, як даход ад акцый, па заканадаўству той Дзяржавы, рэзідэнтам якой з'яўляецца кампанія, што размяркоўвае прыбытак.

7. Палажэнні пунктаў 1, 2 і 3 не прымяняюцца, калі сапраўдны ўладальнік дывідэндаў, як рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы, ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве, рэзідэнтам якой з'яўляецца кампанія, што выплачвае дывідэнды, праз пастаяннае прадстаўніцтва, што знаходзіцца ў ёй, або ажыццяўляе ў гэтай другой Дзяржаве незалежныя асабістыя паслугі з пастаяннай базы, якая знаходзіцца там, і холдынг, у дачыненні да якога выплачваюцца дывідэнды, сапраўды адносіцца да такога пастаяннага прадстаўніцтва або пастаяннай базы. У такім выпадку прымяняюцца палажэнні артыкула 7 або артыкула 14 у залежнасці ад абставін.

8. У выпадку, калі кампанія, якая з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, атрымлівае прыбытак або даходы з другой Дагаворнай Дзяржавы, гэта другая Дзяржава можа поўнасьцю вызваліць ад падаткаў дывідэнды, выплачваемыя гэтай кампаніяй, за выключэннем, калі гэтыя дывідэнды выплачваюцца рэзідэнту гэтай другой Дзяржавы або калі холдынг, у дачыненні да якога выплачваюцца дывідэнды, сапраўды адносіцца да пастаяннага прадстаўніцтва або пастаяннай базы, што знаходзіцца ў гэтай другой Дзяржаве, і з неразмеркаванага прыбытку кампаніі не спаганяюцца падаткі на неразмеркаваны прыбытак, нават калі выплачваемыя дывідэнды або неразмеркаваны прыбытак складаюцца

поўнасцо або часткова з прыбытку або даходу, які ўзнікаюць у такой другой Дзяржаве.

#### Артыкул 11 Працэнты

1. Працэнты, якія ўзнікаюць у адной Дагаворнай Дзяржаве і выплачваюцца рэзідэнту другой Дагаворнай Дзяржавы, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

2. Аднак, такія працэнты могуць таксама абкладацца падаткамі ў той Дагаворнай Дзяржаве, у якой яны ўзнікаюць і ў адпаведнасці з заканадаўствам гэтай Дзяржавы, але калі сапраўдны уладальнік працэнтаў з'яўляецца рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы, спаганяемы падатак не перавышае 5 працэнтаў валавой сумы працэнтаў.

3. Нягледзячы на палажэнні пункта 2, працэнты абкладаюцца падаткам толькі ў той Дагаворнай Дзяржаве, рэзідэнтам якой з'яўляецца атрымальнік працэнтаў, пры выкананні аднаго з наступных патрабаванняў:

а) плацельшчыкам або атрымальнікам працэнтаў з'яўляецца сама Дагаворная Дзяржава, палітыка-адміністрацыйнае падраздзяленне або яе мясцовы орган улады, або Цэнтральны Банк Дагаворнай Дзяржавы;

б) працэнты выплачваюцца ў дачыненні да пазыкі, што адобрана Урадам Дагаворнай Дзяржавы, рэзідэнтам якога з'яўляецца плацельшчык працэнтаў;

с) працэнты выплачваюцца ў дачыненні да пазыкі, дадзенай, гарантаванай і застрахованай Урадам Дагаворнай Дзяржавы, Цэнтральным Банкам Дагаворнай Дзяржавы або любым агенствам або органам (уключаючы фінансавую ўстанову), якая з'яўляецца ўласнасцю або кантралюецца Урадам Дагаворнай Дзяржавы;

д) працэнты выплачваюцца ў дачыненні да пазыкі, дадзенай або гарантаванай фінансавай установай з мэтай садзейнічання развіццю ў другой Дагаворнай Дзяржаве, або працэнты выплачваюцца ў дачыненні да пазыкі або крэдыту для фінансавання набывання прамысловага, камерцыйнага, гандлёвага, медыцынскага або навуковага абсталявання.

4. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў вызначаюць спосаб прымянення пунктаў 2 і 3 па ўзаемнай згодзе.

5. Тэрмін "працэнты" пры выкарыстанні ў гэтым артыкуле абазначае даход ад даўгавых патрабаванняў любога віду без залежнасці ад іпатэчнага забеспячэння, але не даючых права на ўдзел у прыбытку даўжніка і у прыватнасці, даход ад урадавых каштоўных папер і даход ад аблігацый або даўгавых абавязальстваў, уключаючы прэміі і ўзнагароды па гэтых

каштоўных паперах, аблігацых або даўгавых абавязальствах. Для мэт гэтага артыкула штрафы за несвоечасовыя плацяжы не разглядаюцца ў якасці працэнтаў.

6. Палажэнні пунктаў 1, 2 і 3 не прымяняюцца, калі сапраўдны ўладальнік працэнтаў, як рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы, ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве, у якой узнікаюць працэнты, праз размешчанае ў ёй пастаяннае прадстаўніцтва, або ажыццяўляе ў гэтай другой Дзяржаве незалежны асабісты паслугі з пастаяннай базы, якая знаходзіцца там, і даўгавое патрабаванне, на падставе якога выплачваюцца працэнты, сапраўды адносіцца да такога пастаяннага прадстаўніцтва або да пастаяннай базы. У такім выпадку прымяняюцца палажэнні артыкула 7 або артыкула 14 у залежнасці ад абставін.

7. Лічыцца, што працэнты ўзнікаюць у Дагаворнай Дзяржаве, калі плацельшчыкам з'яўляецца сама гэта Дзяржава, палітыка-адміністрацыйнае падраздзяленне, мясцовы орган улады або рэзідэнт гэтай Дзяржавы. Калі, аднак, асоба, якая выплачвае працэнты, незалежна ад таго, ці з'яўляецца яна рэзідэнтам Дагаворнай Дзяржавы ці не, мае ў Дагаворнай Дзяржаве пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянную базу, у сувязі з якімі ўзнікла запазычанасць, па якой выплачваюцца працэнты, і расходы па выплаце гэтых працэнтаў нясе гэта пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянная база, то лічыцца, што такія працэнты ўзнікаюць у той Дзяржаве, у якой знаходзіцца пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянная база.

8. Калі па прычыне асаблівых адносін паміж плацельшчыкам і сапраўдным уладальнікам працэнтаў, або паміж імі абодвума і трэцяй асобай сума працэнтаў, што адносіцца да даўгавога патрабавання, у сувязі з якім яны выплачваюцца, перавышае суму, якая была б узгоднена паміж плацельшчыкам і сапраўдным уладальнікам працэнтаў пры адсутнасці такіх адносін, то палажэнні гэтага артыкула прымяняюцца толькі да апошняй названай сумы. У такім выпадку залішняя частка плацяжу па-ранейшаму падлягае падаткаабкладанню ў адпаведнасці з заканадаўствам кожнай Дагаворнай Дзяржавы з належным улікам іншых палажэнняў дагавора Пагаднення.

## Артыкул 12

### Роялці

1. Роялці, якія ўзнікаюць у адной Дагаворнай Дзяржаве і выплачваюцца рэзідэнту другой Дагаворнай Дзяржавы, могуць абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

2. Аднак, такія рояшці могуць таксама абкладацца падаткам у той Дагаворнай Дзяржаве, у якой яны ўзнікаюць і ў адпаведнасці з заканадаўствам гэтай Дзяржавы, але калі сапраўдны уладальнік рояшці з'яўляецца рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы, спаганяемы падатак не перавышае:

а) 10 працэнтаў валавой сумы рояшці, калі рояшці атрыманы ў якасці ўзнагароджання за выкарыстанне або за прадастаўленне права выкарыстання любога аўтарскага права на творы літаратуры, мастацтва або навукі, уключаючы кінафільмы і фільмы або плёнкі, якія выкарыстоўваюцца для тэлебачання або радыёвяшчання;

б) 5 працэнтаў валавой сумы рояшці, калі рояшці атрыманы ў якасці ўзнагароджання за выкарыстанне або за прадастаўленне права выкарыстання прамысловага, камерцыйнага або навуковага абсталавання (уключаючы дарожны транспарт);

с) 3 працэнты валавой сумы рояшці, калі рояшці атрыманы ў якасці ўзнагароджання за выкарыстанне, або за прадастаўленне права выкарыстання любога патэнта, гандлёвай маркі, дызайна або мадэлі, плана, сакрэтнай формулы або працэсу, або за інфармацыю, што датычыцца прамысловага, камерцыйнага або навуковага вопыту.

3. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў вызначаюць спосаб прымянення пункта 2 гэтага артыкула па ўзаемнай згодзе.

4. Палажэнні пунктаў 1 і 2 не прымяняюцца, калі сапраўдны ўладальнік рояшці, як рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы, ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве, у якой узнікаюць рояшці, праз размешчанае ў ёй пастаяннае прадстаўніцтва, або выконвае ў гэтай другой Дзяржаве незалежны асабісты паслугі з пастаяннай базы, што там знаходзіцца, і права або маюцца, у дачыненні да якіх выплачваюцца рояшці, сапраўды звязаны з такім пастаянным прадстаўніцтвам або пастаяннай базай. У такім выпадку прымяняюцца палажэнні артыкула 7 або 14, у залежнасці ад абставін.

5. Лічыцца, што рояшці ўзнікаюць у Дагаворнай Дзяржаве, калі плацельшчыкам з'яўляецца сама Дзяржава, палітыка-адміністрацыйнае падраздзяленне, мясцовы орган улады або рэзідэнт гэтай Дзяржавы. Калі, аднак, асоба, якая выплачвае рояшці, незалежна ад таго, ці з'яўляецца яна рэзідэнтам Дагаворнай Дзяржавы ці не, мае ў Дагаворнай Дзяржаве пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянную базу, у сувязі з якімі ўзнікла абавязальства выплачваць рояшці, і такія рояшці выплачваюцца гэтым пастаянным прадстаўніцтвам або пастаяннай базай, тады лічыцца, што рояшці ўзнікаюць у той Дзяржаве, у якой знаходзіцца пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянная база.

6. Калі па прычыне асаблівых адносін паміж плацельшчыкам і сапраўдным уладальнікам роялці, або паміж імі абодвума і якой-небудзь трэцяй асобай сума роялці, якая адносіцца да выкарыстання, права або інфармацыі, на падставе якіх яны выплачваюцца, перавышае суму, якая была б узгоднена паміж плацельшчыкам і сапраўдным уладальнікам роялці пры адсутнасці такіх адносін, палажэнні гэтага артыкула прымяняюцца толькі да апошняй названай сумы. У такім выпадку зацікаўленая частка плацельшы на-ранейшаму падлягае падаткаабкладанню ў адпаведнасці з заканадаўствам кожнай Дагаворнай Дзяржавы, з належным улікам іншых палажэнняў дадзенага Пагаднення.

### Артыкул 13

#### Даходы ад адчужэння маёмасці

1. Даходы, якія атрымае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы ад адчужэння нерухомай маёмасці, аб якой гаворыцца ў артыкуле 6, размешчанай у другой Дагаворнай Дзяржаве, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

2. Даходы ад адчужэння маёмасці, іншай чым нерухомая маёмасць, якая складае частку камерцыйнай маёмасці пастаяннага прадстаўніцтва, якое прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы мае ў другой Дагаворнай Дзяржаве, або маёмасці, іншай чым нерухомая маёмасць, што адносіцца да пастаяннай базы, даступнай рэзідэнту адной Дагаворнай Дзяржавы ў другой Дагаворнай Дзяржаве для прадастаўлення незалежных асабістых паслуг, уключаючы такія даходы ад адчужэння такога пастаяннага прадстаўніцтва (асобна або ў сукупнасці з цэлым прадпрыемствам) або такой пастаяннай базы, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

3. Даходы ад адчужэння марскіх або паветраных суднаў, якія эксплуатаюцца ў міжнародных перавозках, або маёмасці, іншай чым нерухомая маёмасць, звязанай з эксплуатацыяй такіх паветраных або марскіх суднаў, абкладаюцца падаткам толькі ў той Дагаворнай Дзяржаве, у якой знаходзіцца кіруючы орган прадпрыемства.

4. Даходы ад адчужэння любой маёмасці, акрамя пералічанай у пунктах 1, 2 і 3, абкладаюцца падаткам толькі ў той Дагаворнай Дзяржаве, рэзідэнтам якой з'яўляецца асоба, якая адчувае маёмасць.

5. Палажэнні пункта 4 не закранаюць права кожнай Дагаворнай Дзяржавы спяганяць у адпаведнасці са сваім уласным заканадаўствам падатак з даходаў ад адчужэння акцый або правоў карыстання ў кампаніі, капітал якой поўнаццо або часткова раздзелены на акцыі і якая па

заканадаўству гэтай Дзяржавы з'яўляецца рэзідэнтам гэтай Дзяржавы, што атрыманы фізічнай асобай, якая з'яўляецца рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы і якая з'яўлялася рэзідэнтам першай названай Дзяржавы на працягу апошніх пяці гадоў, што папярэднячаюць адчужэнню акцый або правоў карыстання.

#### **Артыкул 14** **Незалежны асабістыя паслугі**

1. Даход, што атрымлівае фізічная асоба, якая з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, у дачыненні да прафесіянальных паслуг або іншай дзейнасці незалежнага характару, абкладаецца падаткам толькі ў той Дзяржаве, за выключэннем выпадкаў, калі яна мае рэгулярна даступную пастаянную базу ў другой Дагаворнай Дзяржаве для ажыццяўлення гэтай дзейнасці. Калі яна мае такую пастаянную базу, даход можа абкладацца падаткам у другой Дзяржаве, але толькі ў той частцы, якая адносіцца да гэтай пастаяннай базы.

2. Тэрмін "прафесіянальныя паслугі" уключае, у прыватнасці, незалежную навуковую, літаратурную, артыстычную, адукацыйную або выкладчыцкую дзейнасць, таксама як і незалежную дзейнасць урачоў, адвакатаў, інжынераў, архітэктараў, зубных урачоў і бухгалтараў.

3. Для мэт дадзенага Пагаднення тэрмін "пастаянная база" абазначае пастаяннае месца, праз якое поўнасю або часткова ажыццяўляецца дзейнасць фізічнай асобы, якая аказвае незалежныя асабістыя паслугі.

#### **Артыкул 15** **Залежныя асабістыя паслугі**

1. З улікам палажэнняў артыкулаў 16, 18 і 19 заработная плата і іншыя падобныя ўзнагароджанні, якія атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы ў дачыненні да работы па найму, абкладаюцца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве, калі толькі работа па найму не ажыццяўляецца ў другой Дагаворнай Дзяржаве. Калі работа па найму ажыццяўляецца такім чынам, атрыманыя ў сувязі з гэтым узнагароджанні могуць абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

2. Нягледзячы на палажэнні пункта 1, узнагароджанні, якія атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы ў дачыненні да работы па найму, што ажыццяўляецца ў другой Дагаворнай Дзяржаве, абкладаюцца падаткам толькі ў першай названай Дзяржаве, калі:



а) атрымальнік знаходзіцца ў другой Дзяржаве на працягу перыяду або перыядаў, якія не перавышаюць увогуле 183 дні ў любым дванаццацімесячным перыядзе, што пачынаецца або заканчваецца ў адпаведным фінансавым годзе, і

б) ўзнагароджанне выплачваецца наймальнікам або ад імя наймальніка, які не з'яўляецца рэзідэнтам другой Дзяржавы, і

с) расходы па выплаце ўзнагароджанняў не нясе пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянная база, якія наймальнік мае ў другой Дзяржаве.

3. Нягледзячы на папяроднія палажэнні гэтага артыкула, ўзнагароджанні, якія атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы ў дачыненні да работы па найму, што ажыццяўляецца на борце марскога або паветранага судна, якія эксплуатауюцца ў міжнародных перавозках, абкладаюцца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве.

#### Артыкул 16

##### Гаварары дырэктараў

Гаварары дырэктараў або іншыя ўзнагароджанні, якія атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы ў якасці члена савета дырэктараў, "bestuurder" або "commissaris" кампаніі, якая з'яўляецца рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

#### Артыкул 17

##### Работнікі мастацтва і спартсмены

1. Нягледзячы на палажэнні артыкулаў 14 і 15, даход, які атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы ў якасці работніка мастацтваў, такога як артыст тэатра, кіно, радыё або тэлебачання, або музыканта, або ў якасці спартсмена ад яго асабістай дзейнасці як такой, што ажыццяўляецца ў другой Дагаворнай Дзяржаве, можа абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

2. У выпадку, калі даход у дачыненні да асабістай дзейнасці, што ажыццяўляецца работнікам мастацтваў або спартсменам у такой яго якасці, налічваецца не самому работніку мастацтваў або спартсмену, а другой асобе, гэты даход, нягледзячы на палажэнні артыкулаў 7, 14 і 15, можа абкладацца падаткам у той Дагаворнай Дзяржаве, у якой ажыццяўляецца дзейнасць работніка мастацтваў або спартсмена.

#### Артыкул 18

##### Пенсія, рэнта і выплаты па сацыяльнаму забеспячэнню

1. З улікам палажэнняў пункта 2 артыкула 19 пенсія і іншыя падобныя ўзнагароджанні, якія выплачваюцца рэзідэнту адной Дагаворнай Дзяржавы ў сувязі з работай па найму ў мінулым, і любая рэнта абкладаюцца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве.

2. Аднак, у выпадку, калі такое ўзнагароджанне не мае перыядычнага характару і выплачваецца ў сувязі з работай па найму ў мінулым у другой Дагаворнай Дзяржаве або ў выпадку, калі замест права на рэнта выплачваецца аднаразовая сума, такое ўзнагароджанне або такая сума могуць абкладацца падаткам у той Дагаворнай Дзяржаве, у якой яны ўзнікаюць.

3. Любая пенсія і іншыя выплаты, што выплачваюцца ў адпаведнасці з палажэннямі сістэмы па сацыяльнаму забеспячэнню адной Дагаворнай Дзяржавы рэзідэнту другой Дагаворнай Дзяржавы, могуць абкладацца падаткам у першай названай Дзяржаве.

4. Тэрмін "рэнта" абазначае пэўную суму, якая перыядычна выплачваецца праз пэўны час на працягу жыцця або на працягу дагаворнага або ўстаноўленага перыяду часу ў адпаведнасці з абавязальствам выконваць выплаты за адпаведнае і поўнае грашовое або эквівалентнае ўзнагароджанне.

#### Артыкул 19

##### Дзяржаўная служба

1. а) Узнагароджанне, іншае чым пенсія, якое выплачваецца Дагаворнай Дзяржавай або яе палітыка-адміністрацыйным падраздзяленнем, або яе мясцовым органам улады фізічнай асобе ў дачыненні да паслуг, якія аказваюцца гэтай Дзяржаве, падраздзяленню або органу ўлады, можа абкладацца падаткам ў гэтай Дзяржаве.

б) Аднак, такое ўзнагароджанне абкладаецца падаткам толькі ў другой Дагаворнай Дзяржаве, калі паслугі аказваюцца ў гэтай Дзяржаве і фізічная асоба з'яўляецца рэзідэнтам гэтай Дзяржавы, якая:

1. з'яўляецца грамадзянінам гэтай Дзяржавы, або

2. не стала рэзідэнтам гэтай Дзяржавы толькі з мэтай аказання паслуг.

2. а) Любая пенсія, якая выплачваецца Дагаворнай Дзяржавай або яе палітыка-адміністрацыйным падраздзяленнем мясцовым органам улады, або з фондаў, створаных імі, фізічнай асобе ў дачыненні да паслуг, што

аказаны гэтай Дзяржаве, падраздзяленню або органу ўлады, можа абкладацца падаткам ў гэтай Дзяржаве.

б) Аднак, такая пенсія абкладаецца падаткам толькі ў другой Дагаворнай Дзяржаве, калі фізічная асоба з'яўляецца рэзідэнтам і грамадзянінам гэтай Дзяржавы.

3. Палажэнні артыкулаў 15, 16 і 18 прымяняюцца да ўзнагароджання і пенсій у дачыненні да паслуг, аказваемых у сувязі з камерцыйнай дзейнасцю, што ажыццяўляецца Дагаворнай Дзяржавай, або яе палітыка-адміністрацыйным падраздзяленнем, або яе мясцовым органам улады.

#### Артыкул 20

##### Студэнты

Плацэжы, што атрымлівае студэнт або практыкант, які з'яўляецца або з'яўляўся непасрэдна да прыезду ў адну Дагаворную Дзяржаву рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы і які знаходзіцца ў першай названай Дзяржаве выключна для мэт атрымання адукацыі або праходжання практыкі, вызваляюцца ад падаткаў у гэтай Дзяржаве, пры ўмове, што такія плацэжы атрыманы з крыніц за межамі гэтай Дзяржавы для мэт яго ўтрымання, навучання або практыкі.

#### Артыкул 21

##### Іншыя даходы

1. Віды даходаў рэзідэнта Дагаворнай Дзяржавы, незалежна ад месца іх узнікнення, не названыя ў папяродніх артыкулах дадзенага Пагаднення, падлягаюць падаткаабкладанню толькі ў гэтай Дзяржаве.

2. Палажэнні пункта 1 не прымяняюцца да даходаў, іншых чым даход ад нерухомай маёмасці, вызначанай у пункце 2 артыкула 6, калі атрымальнік такіх даходаў, як рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы, ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве праз размешчанае там пастаяннае прадстаўніцтва або прадастаўляе ў гэтай другой Дзяржаве незалежныя асабістыя паслугі праз пастаянную базу, якая там знаходзіцца, і права або маёмасць, у адносінах да якіх выплывае даход, сапраўды звязана з такім пастаянным прадстаўніцтвам або пастаяннай базай. У такім выпадку прымяняюцца палажэнні артыкула 7 або артыкула 14, у залежнасці ад абставін.

Раздел IV. Падаткаабкладанне маёмасці

Артыкул 22

Маёмасць

1. Маёмасць, прадстаўленая нерухомай маёмасцю, аб якой гаворыцца ў артыкуле 6, што з'яўляецца ўласнасцю рэзідэнта адной Дагаворнай Дзяржавы, і знаходзіцца ў другой Дагаворнай Дзяржаве, можа абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

2. Маёмасць, прадстаўленая маёмасцю, іншай чым нерухомай маёмасць, якая з'яўляецца часткай камерцыйнай маёмасці пастаяннага прадстаўніцтва, якое прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы мае ў другой Дагаворнай Дзяржаве, або маёмасцю, іншай чым нерухомай маёмасць, што звязана з пастаяннай базай, даступнай рэзідэнту адной Дагаворнай Дзяржавы ў другой Дагаворнай Дзяржаве з мэтай прадастаўлення незалежных асабістых паслуг, могуць абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

3. Маёмасць, прадстаўленая марскімі і паветранымі суднамі, што эксплуатаюцца ў міжнародных перавозках, і маёмасцю, іншай чым нерухомай маёмасць, што звязана з эксплуатацыяй такіх марскіх і паветраных суднаў, абкладаецца падаткам толькі ў той Дагаворнай Дзяржаве, у якой знаходзіцца кіруючы орган прадпрыемства.

4. Усе віды маёмасці рэзідэнта Дагаворнай Дзяржавы абкладаюцца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве.

Раздел V. Устараненне двойнога падаткаабкладання

Артыкул 23

Устараненне двойнога падаткаабкладання

1. Нідэрланды, пры спагнанні падатку са сваіх рэзідэнтаў, могуць уключаць у базу выпічэння такіх падаткаў віды даходу або маёмасці, якія ў адпаведнасці з палажэннямі дадзенага Пагаднення могуць абкладацца падаткамі ў Беларусі.

2. Аднак, калі рэзідэнт Нідэрландаў атрымлівае віды даходу, якія ў адпаведнасці з артыкулам 6, артыкулам 7, пунктам 7 артыкула 10, пунктам 6 артыкула 11, пунктам 4 артыкула 12, пунктамі 1 і 2 артыкула 13, артыкулам 14, пунктам 1 артыкула 15, пунктам 3 артыкула 18, пунктамі 1 (падпункт а) і 2 (падпункт а) артыкула 19, пунктам 2 артыкула 21 дадзенага Пагаднення могуць абкладацца падаткамі ў Беларусі і ўключаюцца ў базу,

20

аб якой гаворыцца ў пункце 1 Нідэрландскага вызвалення гэтых відаў даходу шляхам зніжэння свайго падатку. Гэтакое зніжэнне ажыццяўляецца ў адпаведнасці з палажэннямі заканадаўства Нідэрландаў аб пазбяганні двайнога падаткаабкладання. Для гэтай мэты названыя віды даходу лічацца ўключанымі ў агульную суму даходу, якія вызваляюцца ад падаткаў у Нідэрландах згодна гэтым палажэнням.

3. Далей, Нідэрланды дазваляюць вылічэнне з падатку Нідэрландаў, што падлічаны для відаў даходу або маёмасці, якія ў адпаведнасці з пунктам 2 артыкула 10, пунктам 5 артыкула 13, артыкулам 16, артыкулам 17, пунктам 2 артыкула 18 і пунктамі 1 і 2 артыкула 22 дадзенага Пагаднення могуць абкладацца падаткам у Беларусі ў той ступені, у якой гэтыя віды ўключаны ў базу, аб якой гаворыцца ў пункце 1. Сума такога вылічэння павінна раўняцца падатку, які аплачаны ў Беларусі па гэтых відах даходу або маёмасці, але не павінна перавышаць суму зніжэння падатку, якая б дапускалася, калі б ўключаныя такім чынам віды даходу або маёмасці былі адзінымі відамі даходу або маёмасці, якія вызваляюцца ад падатку Нідэрландаў у адпаведнасці з палажэннямі Закона Нідэрландаў аб пазбяганні двайнога падаткаабкладання.

4. У выпадку Беларусі двайное падаткаабкладанне ўстраняецца наступным чынам:

Калі рэзідэнт Беларусі атрымлівае даход або валодае відамі маёмасці, якія ў адпаведнасці з палажэннямі дадзенага Пагаднення могуць абкладацца падаткам у Нідэрландах, тады Беларусь дазваляе:

a) у якасці вылічэння з падатку на даход гэтага рэзідэнта суму, роўную падатку на даход, які аплачаны ў Нідэрландах;

b) у якасці вылічэння з падатку на віды маёмасці гэтага рэзідэнта суму, роўную падатку на маёмасць, які аплачаны ў Нідэрландах.

Аднак такія вылічэнні ў любым выпадку не павінны перавышаць тую частку падатку з даходу або падатку на маёмасць, як было падлічана да прадастаўлення вылічэння, якая адносіцца да даходу або відаў маёмасці, якія могуць абкладацца падаткам у Нідэрландах.

## Раздзел VI. Спецыяльныя палажэнні

### Артыкул 24

#### Дзейнасць па распрацоўцы марскога дна

1. Палажэнні гэтага артыкула прымяняюцца незалежна ад іншых палажэнняў дадзенага Пагаднення. Аднак, гэты артыкул не прымяняецца.

калі дзейнасць асобы па распрацоўцы марскога дна з'яўляецца для такой асобы пастаянным прадстаўніцтвам у адпаведнасці з палажэннямі артыкула 5 або пастаяннай базай у адпаведнасці з палажэннямі артыкула 14.

2. У гэтым артыкуле тэрмін "дзейнасць па распрацоўцы марскога дна" абазначае дзейнасць, якая ажыццяўляецца па распрацоўцы марскога дна ў сувязі з разведкай або эксплуатацыяй марскога дна і яго нетраў і іх прыродных рэсурсаў, што знаходзяцца ў Дагаворнай Дзяржаве.

3. Прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы, якое ажыццяўляе дзейнасць па распрацоўцы марскога дна ў другой Дагаворнай Дзяржаве, разглядаецца з улікам пункта 4 гэтага артыкула, як тое, якое ажыццяўляе ў дадзеным да гэтай дзейнасці камерцыйную дзейнасць у гэтай другой Дзяржаве праз пастаяннае прадстаўніцтва, якое ў ёй знаходзіцца, за выключэннем калі такая дзейнасць ажыццяўляецца ў другой Дзяржаве на працягу перыяду або перыядаў, якія не перавышаюць у сукупнасці 30 дзён у любым дванаццацімесячным перыядзе.

У мэтах гэтага пункта:

а) у выпадку, калі прадпрыемства, якое ажыццяўляе дзейнасць па распрацоўцы марскога дна ў другой Дагаворнай Дзяржаве, асацыіруецца з другім прадпрыемствам і гэта другое прадпрыемства працягвае як частка аднаго і таго ж праекта адну і тую ж дзейнасць па распрацоўцы марскога дна, якая ажыццяўляецца або ажыццяўлялася першым названым прадпрыемствам, і вышэйназваная дзейнасць, што ажыццяўляецца абодвума прадпрыемствамі, калі былі складзены разам, перавышае перыяд у 30 дзён, тады кожнае прадпрыемства разглядаецца як тое, якое ажыццяўляе сваю дзейнасць на працягу перыяду, які перавышае 30 дзён у дванаццацімесячным перыядзе;

б) прадпрыемства разглядаецца як асацыяванае з другім прадпрыемствам, калі яно валодае прама або ўскосна не менш чым адной трэцюю капіталу другога прадпрыемства або калі асоба валодае прама або ўскосна не менш чым адной трэцюю капіталу абодвух прадпрыемстваў.

4. Аднак, для мэт пункта 3 гэтага артыкула тэрмін "дзейнасць па распрацоўцы марскога дна" не разглядаецца як той, які ўключае:

а) від дзейнасці або любое спалучэнне відаў дзейнасці, аб якіх гаворыцца ў пункце 4 артыкула 5;

б) буксіраванне або прычальванне марскімі суднамі, у першую чаргу прызначанымі для гэтай мэты, і любой іншай дзейнасці, якая ажыццяўляецца такімі суднамі;

с) перавозку прыпасаў або персаналу марскімі або паветранымі суднамі ў міжнародных перавозках.

5. Рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы, які ажыццяўляе дзейнасць па распрацоўцы марскога дна ў другой Дагаворнай Дзяржаве, якая ўяўляе сабой прафесіянальныя паслугі або іншую дзейнасць незалежнага характару, разглядаецца як той, што ажыццяўляе такую дзейнасць праз пастаянную базу ў другой Дагаворнай Дзяржаве, халі такая дзейнасць па распрацоўцы марскога дна працягваецца на працягу доўгага перыяду ў 30 дзён або больш.

6. Заработная плата і іншае падобнае ўзнагароджанне, якое атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы ў дачыненні да работы па найму, якая звязана з дзейнасцю па распрацоўцы марскога дна, што ажыццяўляецца праз пастаяннае прадстаўніцтва ў другой Дагаворнай Дзяржаве, можа ў той ступені, у якой работа па найму ажыццяўляецца ў выглядзе распрацоўкі марскога дна, абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

7. У выпадку, калі прадстаўляюцца пісьмовыя доказы таго, што падатак атрыманы ў Беларусі па тых відах даходу, якія могуць абкладацца падаткам у Беларусі ў адпаведнасці з артыкулам 7 і артыкулам 14 у сувязі, адпаведна з пунктам 3 і пунктам 5 гэтага артыкула і пунктам 6 гэтага артыкула, Нідэрланды дазваляюць зніжэнне свайго падатку, які падлічваецца ў адпаведнасці з правіламі, названымі ў пункце 2 артыкула 23.

## Артыкул 25

### Недзяскрымлівасць

1. Грамадзяне адной Дагаворнай Дзяржавы не падлягаюць у другой Дагаворнай Дзяржаве іншаму або больш цяжкаму падаткаабкладанню або звязанаму з ім патрабаванню, чым падаткаабкладанне і звязаныя з ім патрабаванні, якім падлягаюць або могуць падлягаць грамадзяне гэтай другой Дзяржавы пры тых жа абставінах, у прыватнасці ў дачыненні да пастаяннага месцазнаходжання. Гэта палажэнне таксама прымяняецца, незалежна ад палажэнняў артыкула 1, да асоб, якія не з'яўляюцца рэзідэнтамі адной або абедзвюх Дагаворных Дзяржаў.

2. Падаткаабкладанне пастаяннага прадстаўніцтва, якое прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы мае ў другой Дагаворнай Дзяржаве, не павінна быць менш спрыяльным у гэтай другой Дзяржаве, чым падаткаабкладанне прадпрыемстваў гэтай другой Дзяржавы, якія ажыццяўляюць падобную дзейнасць. Гэта палажэнне не павінна тлумачыцца як тое, якое абавязвае адну Дагаворную Дзяржаву прадстаўляць рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы якія-небудзь асабістыя ільготы, вызваленні і скідкі ў падаткаабкладанні на аснове іх

грамадзянскага статусу або сямейных абавязацельстваў, якія яна прадастаўляе сваім уласным рэзідэнтам.

3. За выключэннем выпадкаў, калі прымяняюцца палажэнні пункта 1 артыкула 9, пункта 8 артыкула 11 або пункта 6 артыкула 12, працэнты, рояшці і іншыя выплаты, якія выконвае прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы рэзідэнту другой Дагаворнай Дзяржавы, падлягаюць, у мэтах вызначэння падаткаабкладаемага прыбытку такога прадпрыемства, вылічэннем на тых жа ўмовах, як калі б яны былі выплачаны рэзідэнту першай названай Дзяржавы. Падобным чынам любыя даўгі прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы рэзідэнту другой Дагаворнай Дзяржавы падлягаюць з мэтай вызначэння падаткаабкладаемай маёмасці такога прадпрыемства вылічэнням на тых жа ўмовах, што і даўгі рэзідэнту першай названай Дзяржавы.

4. Прадпрыемствы адной Дагаворнай Дзяржавы, капітал якіх поўнасю або часткова належыць аднаму або некалькім рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы, або прама ці ўскосна кантралююцца імі, не падлягаюць у першай названай Дзяржаве іншаму або больш цяжкаму падаткаабкладанню або звязанаму з ім патрабаванню, чым падаткаабкладанне і звязаныя з ім патрабаванні, якім падвяргаюцца або могуць падвяргацца падобныя прадпрыемствы першай названай Дзяржавы.

5. Узносы, што выплачваюцца фізічнай асобай або ад імя фізічнай асобы, якая з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, у пенсійны план, прызнаны ў падатковых мэтах у другой Дагаворнай Дзяржаве, будуць разглядацца ў падатковых мэтах у першай названай Дзяржаве так жа, як узносы, што выплачваюцца ў пенсійны план, прызнаны ў падатковых мэтах у першай названай Дзяржаве пры ўмове, што:

а) такая фізічная асоба рабіла ўзносы ў такі пенсійны план да таго, як яна стала рэзідэнтам першай названай Дзяржавы; і

б) кампетэнтны орган першай названай Дзяржавы пагаджаецца з тым, што пенсійны план адпавядае пенсійнаму плану, прызнанаму ў падатковых мэтах гэтай Дзяржавы.

Для мэт гэтага пункта "пенсійны план" уключае пенсійны план, які створаны ў рамках дзяржаўнай сістэмы сацыяльнага забеспячэння.

6. Палажэнні гэтага артыкула, незалежна ад палажэнняў артыкула 2, прымяняюцца да падаткаў любога роду і віду.



24

Артыкул 26

Працэдура ўзаемнага пагаднення

1. Калі асоба лічыць, што дзеянні адной або абедзвюх Дагаворных Дзяржаў прыводзяць або прывядуць да падаткаабкладання яе не ў адпаведнасці з палажэннямі дадзенага Пагаднення, яна можа, нягледзячы на сродкі абароны, якія прадугледжаны нацыянальным заканадаўствам гэтых Дзяржаў, прадставіць сваю справу для разгляду ў кампетэнтны орган Дагаворнай Дзяржавы, рэзідэнтам якой яна з'яўляецца, або, калі яе выпадак падпадае пад дзеянне пункта 1 артыкула 25, той Дагаворнай Дзяржавы, грамадзянінам якой яна з'яўляецца. Заява павінна быць прадстаўлена на працягу трох гадоў з даты першага паведамлення аб дзеяннях, якія прыводзяць да падаткаабкладання не ў адпаведнасці з палажэннямі дадзенага Пагаднення.

2. Кампетэнтны орган імкнецца, калі ён палічыць заяву абгрунтаванай, і калі ён сам не ў стане прыйсці да здавальняючага рашэння, вырашыць пытанне па ўзаемнай згодзе з кампетэнтным органам другой Дагаворнай Дзяржавы з мэтай пазбягання падаткаабкладання, якое не адпавядае дадзенаму Пагадненню. Любая дасягнутая дамоўленасць выконваецца незалежна ад якіх-небудзь абмежаванняў па часу, якія маюцца ў нацыянальным заканадаўстве Дагаворных Дзяржаў.

3. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў імкнуцца вырашаць па ўзаемнай згодзе любыя цяжкасці або сумненні, якія ўзнікаюць пры пумачэнні або прымяненні дадзенага Пагаднення. Яны могуць таксама кансультавацца адзін з адным з мэтай устаранення двайнога падаткаабкладання ў выпадках, не прадугледжаных Пагадненнем.

4. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў могуць уступаць у прамыя кантакты адзін з адным у мэтах дасягнення згоды ў разуменні папярэдніх пунктаў.

Артыкул 27

Абмен інфармацыяй

Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў абменьваюцца такой інфармацыяй, якая неабходна для выканання палажэнняў дадзенага Пагаднення або нацыянальных заканадаўстваў Дагаворных Дзяржаў, што датычыцца падаткаў, на якія распаўсюджваецца дадзенае Пагадненне, у той ступені, у якой падаткаабкладанне па гэтаму заканадаўству не супярэчыць дадзенаму Пагадненню. Абмен інфармацыяй не абмяжоўваецца артыкулам 1. Любая інфармацыя, атрыманая Дагаворнай Дзяржавай, лічыцца

канфідэнцыяльнай так жа, як і інфармацыя, атрыманая па нацыянальнаму заканадаўству гэтай Дзяржавы, і паведамляецца толькі асобам або органам (уключаючы суды і адміністрацыйныя органы), якія звязаны з вызначэннем, або сысканнем, прымусовым спягнаннем або судовым праследаваннем у дачыненні да падаткаў, на якія распаўсюджваецца дадзенае Пагадненне, або разглядам заяў у дачыненні да такіх падаткаў. Такія асобы або органы павінны выкарыстоўваць гэту інфармацыю толькі для такіх мэт. Яны могуць раскрываць інфармацыю ў ходзе адкрытага судовага пасяджэння або пры прыняцці судовых рашэнняў.

### Артыкул 28

#### Дапамога па спяганню

1. Дзяржава дамаўляюцца аказваць адна адной дапамогу і падтрымку ў адпаведнасці са сваім заканадаўствам або адміністрацыйнай практыкай па спяганню падаткаў, да якіх прымяняецца дадзенае Пагадненне, і любых дадатковых збораў, пратэрмінаваных плацяжоў, працэнтаў і вьцаткаў, якія адносяцца да названых падаткаў.

2. Па заплыгу Дзяржавы, якая запрошвае, Дзяржава, якую запрошваюць, спяганне падатковыя прэтэнзіі першай названай Дзяржавы ў адпаведнасці з заканадаўствам і адміністрацыйнай практыкай па спяганню сваіх уласных падатковых прэтэнзій. Аднак такія прэтэнзіі не маюць ніякага прыярытэту ў Дзяржаве, якую запрошваюць, і не могуць быць спягнаны шляхам туромнага заключэння за даўгі даўжніка. Дзяржава, якую запрошваюць, не абавязана прымяняць ніякіх адміністрацыйных мер, якія не прадугледжаны заканадаўствам Дзяржавы, якая запрошвае.

3. Палажэнні пункта 2 прымяняюцца толькі да падатковых прэтэнзій, якія складаюць прадмет дакумента, што дазваляе іх прымусовае спяганне ў Дзяржаве, якая запрошвае, і, калі іншае не ўстаноўлена кампетэнтнымі органамі, якія не аспрэчваюцца.

Аднак у выпадку, калі прэтэнзія адносіцца да падатковага абавязальства асобы, якая не з'яўляецца рэзідэнтам Дзяржавы, якая запрошвае, пункт 2 прымяняецца толькі калі іншае не ўстаноўлена кампетэнтнымі органамі, калі прэтэнзія не можа быць больш аспрэчана.

4. Абавязак аказваць дапамогу па спяганню падатковых прэтэнзій у дачыненні да асобы, якая памерла, або яе багацця абмяжоўваецца коштам багацця або маёмасці, што атрымана кожным наследнікам гэтага багацця, у адпаведнасці з тым, ці спяганяецца прэтэнзія адносна багацця або з наследніка.

5. Дзяржава, якую запрошваюць, не абавязана згаджацца з заплытам:

а) калі Дзяржава, якая запрашвае, не выкарыстала ўсе даступныя сродкі на сваёй уласнай тэрыторыі, за выключэннем выпадкаў, калі зварот да такіх сродкаў выклікаў бы несуразмерную цяжасць;

б) калі і ў той ступені, у якой яна лічыць, што падатковая прэтэнзія супярэчыць палажэнням далзенага Пагаднення або любога другога Пагаднення, уздзельнікамі якога з'яўляюцца абедзве Дзяржавы.

6. Запыт на аказанне адміністрацыйнай дапамогі па спагнанню падатковай прэтэнзіі суправаджаецца:

а) заявай, што падатковая прэтэнзія адносіцца да падатку, на які распаўсюджваецца Пагадненне, і, што ўмовы пункта 3 выкананы;

б) афіцыйнай копіяй дакумента, што дазваляе прымушае спагнанне ў Дзяржаве, якая запрашвае;

с) любым іншым дакументам, неабходным для спагнання;

д) пры неабходнасці, заверанай копіяй, якая пацвярджае любое рашэнне, што адносіцца да справы, якая зыходзіць ад адміністрацыйнага органа або суда.

7. Дзяржава, якая запрашвае, указвае сумы падатковай прэтэнзіі, што падлягае спагнанню як у валюце Дзяржавы, якая запрашвае, так і ў валюце Дзяржавы, якую запрашваюць. Курсам абмену, які выкарыстоўваецца для мэт папярэдняй прапановы, з'яўляецца апошняя цана продажу, якая ўстаноўлена на самым прадстаўнічым валютным рынку або рынках Дзяржавы, якая запрашвае. Кожная сума, якая спагнана Дзяржавай, якую запрашваюць, пераводзіцца ў Дзяржаву, якая запрашвае, у валюце Дзяржавы, якую запрашваюць. Перавод ажыццяўляецца на працягу месяца з даты спагнання.

8. Па запыту Дзяржавы, якая запрашвае, Дзяржава, якую запрашваюць, з мэтай спагнання сумы падатку прымае меры нават калі прэтэнзія аспрэчваецца і пакуль не з'яўляецца прадметам дакумента, які дазваляе прымушае спагнанне, па меры таго, як гэта дапускаецца заканадаўствам і адміністрацыйнай практыкай Дзяржавы, якую запрашваюць.

9. Дакумент, які дазваляе прымушае спагнанне ў Дзяржаве, якая запрашвае, пры неабходнасці і ў адпаведнасці з палажэннямі, што дзейнічаюць у Дзяржаве, якую запрашваюць, прымаецца, прызнаецца, дапаўняецца або змяняецца ў магчыма кароткі тэрмін пасля даты атрымання запыту на аказанне дапамогі дакументам, які дазваляе прымушае спагнанне ў Дзяржаве, якую запрашваюць.

10. Пытанні, што адносяцца да любога перыяду пасля якога падатковая прэтэнзія не можа быць спагнана, рэгулююцца Законам

Дзяржавы, якая запрошвае. Запыт на аказанне дапамогі па спагнанню прадастаўляе падрабязнасці, якія датычацца гэтага перыяду.

11. Дзеянні па спагнанню, якія праводзяцца Дзяржавай, якую запрошваюць, для выканання запыту аб дапамозе, якія б у адпаведнасці з заканадаўствам гэтай Дзяржавы выклікалі прыпыненне перыяду, аб якім гаворыцца ў пункце 10, павінны таксама аказваць такое дзеянне па заканадаўству Дзяржавы, якая запрошвае. Дзяржава, якую запрошваюць, павінна паведамляць Дзяржаве, якая запрошвае, аб такіх дзеяннях.

12. Дзяржава, якую запрошваюць, можа дазволіць адтэрміноўку плацяжоў або плацяжоў часткамі, калі заканадаўства або адміністрацыйная практыка дазваляе рабіць гэта ў падобных абставінах; аднак, яна павінна спачатку паведаміць Дзяржаве, якая запрошвае.

13. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў устанавляюць па ўзаемнай згодзе правілы, якія датычацца мінімальных сум падатковых пратэнзій, што падлягаюць запыту па аказанню дапамогі.

14. Дзяржава на ўзаемнай аснове адмаўляецца ад пакрыцця расходаў, што ўзнікаюць у выніку аказання дапамогі і падтрымкі, якія яны аказваюць адзін аднаму па прымяненню дадзенага Пагаднення. Дзяржава, якая запрошвае, у любым выпадку нясе адказнасць перад Дзяржавай, якую запрошваюць, за фінансавыя вынікі дзеянняў па спагнанню, якія былі прызнаны неправамернымі ў дачыненні да сапраўднасці адпаведнай падатковай пратэнзіі або сапраўднасці дакумента, што дазваляе прымусявае спагнанне ў Дзяржаве, якая запрошвае.

#### Артыкул 29

#### Абмежаванне артыкулаў 27 і 28

Ні ў якім выпадку палажэнні артыкулаў 27 і 28 не павінны тлумачыцца як тыя, што абавязваюць адну Дагаворную Дзяржаву:

а) праводзіць адміністрацыйныя меры, якія супярэчаць заканадаўству або адміністрацыйнай практыцы адной або другой Дагаворнай Дзяржавы;

б) прадастаўляць інфармацыю, якую нельга атрымаць па заканадаўству або ў ходзе звычайнай адміністрацыйнай практыкі гэтай або другой Дагаворнай Дзяржавы;

с) прадастаўляць інфармацыю, якая раскрывала б якую-небудзь гандлёвую, дзелавую, прамысловую, камерцыйную або прафесійную тайну або гандлёвы працэс або інфармацыю, раскрыццё якой супярэчыла б дзяржаўнай палітыцы.

**Артыкул 30**  
**Дыпламатычныя прадстаўнікі**  
**і консульскія работнікі**

Ніякія палажэнні дадзенага Пагаднення не закранаюць падатковых прывілей дыпламатычных прадстаўнікоў або консульскіх работнікаў, прадастаўленых агульнымі нормамі міжнароднага права або палажэннямі спецыяльных пагадненняў.

**Раздзел VIII. Заключныя палажэнні**

**Артыкул 31**  
**Уваходжанне ў сілу**

1. Дадзенае Пагадненне ўваходзіць у сілу на трыццаты дзень пасля апошняй даты, з якой Урады паведамлілі адзін аднаму ў пісьмовай форме аб завяршэнні працэдур, неабходных па заканадаўству іх Дзяржавы для ўваходжання ў сілу дадзенага Пагаднення і яго палажэнні распаўсюджваюцца на падатковыя гады і перыяды, якія пачынаюцца 1 студзеня або пасля першага студзеня календарнага года, наступнага за годам, у якім Пагадненне ўвайшло ў сілу.

2. Што датычыцца адносін паміж Нідэрландамі і Беларуссю, Пагадненне паміж Урадам Каралеўства Нідэрландаў і Урадам Саюза Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік аб пазбяганні двойнога падаткаабкладання ў дачыненні да падаткаў на даходы і маёмасць, якое падпісана ў Маскве 21 лістапада 1986 года, спыняе сваё дзеянне пасля ўваходжання ў сілу дадзенага Пагаднення. Аднак палажэнні першага названага Пагаднення працягваюць дзейнічаць за падатковыя гады і перыяды, якія заканчваюцца да таго часу, з якога дзейнічаюць палажэнні дадзенага Пагаднення.

**Артыкул 32**  
**Спыненне дзеяння**

Дадзенае Пагадненне застаецца ў сіле да той пары, пакуль яго дзеянне не будзе спынена адной з Дагаворных Дзяржаў. Любая Дзяржава можа спыніць дзеянне Пагаднення па дыпламатычных каналах шляхам пісьмовага паведамлення аб спыненні дзеяння не менш чым за шэсць месяцаў да канца любога календарнага года пасля заканчэння пяці гадоў з

даты яго ўваходжання ў сілу. У такім выпадку Пагадненне спыняе сваё дзеянне за палатковыя гады і перыяды, якія пачынаюцца пасля заканчэння календарнага года, у якім дадзена паведамленне аб спыненні дзеяння.

У сведчанне чаго ніжэйпадпісаныя, адпаведным чынам на тое ўпаўнаважаныя, падпісалі дадзенае Пагадненне.

Здзейснена ў 2023г 26.03.96г у двух экзэмплярах на нідэрландскай, беларускай і англійскай мовах, прычым тры тэксты маюць аднолькавую сілу. У выпадку любога разыходжання ў тлумачэнні паміж нідэрландскім і беларускім тэкстам, перавагу мае англійскі тэкст.

За Урад  
Каралеўства Нідэрляндаў



За Урад  
Рэспублікі Беларусь



## Прагакол

У момант падпісання Пагаднення аб пазбяганні дваінога падаткаабкладання і папярэджанні ўхілення ад выплаты падаткаў у дачыненні да падаткаў на даходы і маёмасць, сёння заключанага паміж Рэспублікай Беларусь і Каралеўствам Нідэрландаў, ніжэйпадпісаных дамовіліся, што наступныя палажэнні складаюць неад'емную частку Пагаднення.

I. Разумеюцца, што ў выпадку, калі ў дадзеным Пагадненні выкарыстоўваецца тэрмін "палітыка-адміністрацыйныя падраздзяленні", гэты тэрмін прымяняецца толькі да Нідэрландаў.

### **II** Да артыкулаў 3 і 8

Разумеюцца, што пры ўстанаўленні "фактычнага кіруючага органа", як месца на ўвазе ў падпункце g) пункта 1 артыкула 3 і пункце 1 артыкула 8, абставінамі, якія акрамя ўсяго іншага могуць быць прыняты да ўвагі, з'яўляюцца: месца, адкуль ажыццяўляецца фактычнае кіраванне і кантроль кампаніі, месца, дзе прымаюцца рашэнні на вышэйшым дзяржаўным узроўні па важных пытаннях, істотных для кіраўніцтва кампаніі, месца, якое іграе асноўную ролю ў кіраванні кампаніяй з эканамічнай і функцыянальнай кропкі гледжання і месца, у якім знаходзяцца самыя важныя бухгалтарскія кнігі.

### **III** Да артыкула 4

Фізічная асоба, якая пражывае на борце марскога судна, не мае ніякага сапраўднага месцажыхарства ні ў адной з Дагаварных Дзяржаў, лічыцца рэзідэнтам той Дагаворнай Дзяржавы, у якой знаходзіцца порт прыпіскі судна.

### **IV** Да артыкулаў 5, 6, 7, 13 і 24

Разумеюцца, што правы па разведцы і эксплуатацыі прыродных рэсурсаў разглядаюцца як нерухомае маёмасць, што знаходзіцца ў той Дагаворнай Дзяржаве, да марскога дна і не траў якой яны адносяцца, і, што гэтыя правы лічацца тымі, што адносяцца да маёмасці пастаяннага прадстаўніцтва ў гэтай Дзяржаве. Больш таго, разумеюцца, што вышэйназваныя правы ўключаюць права на ўдзел у актывах, якія атрыманы ад такой разведкі або эксплуатацыі, або на карысць іх.

**V. Да артыкулаў 6, 13 і 22**

Разумеюцца, што тэрмін "нерухомая маёмасць" не ўключае віды, аб якіх гаворыцца ў пункце 2 артыкула 12.

**VI. Да артыкула 7**

У дачыненні да пунктаў 1 і 2 артыкула 7, калі прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы прадае тавары або вырабы або ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве праз размешчанае ў ёй пастаяннае прадстаўніцтва, прыбытак пастаяннага прадстаўніцтва не павінен вызначацца на аснове агульнай сумы, што атрымана прадпрыемствам, а павінен вызначацца толькі на аснове той часткі даходу прадпрыемства, якая адносіцца да сапраўднай дзейнасці пастаяннага прадстаўніцтва ў дачыненні да такіх прадаж або дзейнасці. У прыватнасці, у выпадку кантрактаў на пошукі, пастаўку, устаноўку або будаўніцтва прамысловага, камерцыйнага або навуковага абсталявання або ламяшканняў, або дзяржаўных работ, у выпадку, калі прадпрыемства мае пастаяннае прадстаўніцтва, прыбытак, што адносіцца да такога пастаяннага прадстаўніцтва, не павінен вызначацца на аснове агульнай сумы кантракта, а павінен вызначацца толькі на аснове той часткі кантракта, якая сапраўды ажыццяўляецца пастаянным прадстаўніцтвам у той Дагаворнай Дзяржаве, у якой знаходзіцца пастаяннае прадстаўніцтва. Прыбытак, што адносіцца да той часткі кантракта, якая ажыццяўляецца галоўным офісам прадпрыемства, падлягае падаткаабкладанню толькі ў той Дагаворнай Дзяржаве, рэзідэнтам якой з'яўляецца прадпрыемства.

**VII. Да артыкулаў 7 і 14**

Плацяжы, што атрымліваюцца ў якасці ўзнагароджання за тэхнічныя паслугі, уключаючы вывучэнне або паслугі навуковага, геалагічнага або тэхнічнага характару, або за кансультацыйныя, або наглядальныя паслугі, лічацца пляцяжамі, на якія распаўсюджваюцца палажэнні артыкула 7 або артыкула 14.

**VIII. Да артыкулаў 7, 14 і 24**

Разумеюцца, што ў выпадку выплаты зароботнай платы прадпрыемствам адной Дагаворнай Дзяржавы, капітал якога поўнасю або



часткова належыць або кантралюецца, прама або ўскосна, рэзідэнтамі другой Дагаворнай Дзяржавы, такая заработная плата падлягае вылічэнням пры падліку падаткаабкладасмага прыбытку такога прадпрыемства, за выключэннем выпадкаў, калі заработная плата адносіцца да прыбытку, які вызвалены ад падатку. Папярэдняя прапанова прымяняецца адпаведна да заработнай платы пры падліку падаткаабкладасмага прыбытку пастаяннага прадстаўніцтва.

У выпадку працэнтаў вышэйпададзенае будзе прымяняцца толькі калі працэнты выплачваюцца кампаніі, якая з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, капманіяй, якая з'яўляецца рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы, у якой першая названая кампанія валодае непасрэдна 100 працэнтамі капіталу.

#### **IX. Да артыкулаў 10, 11 і 12**

У выпадку, калі падатак быў утрыманы ў крыніцы звыш сумы падатку, што спаганяецца ў адпаведнасці з палажэннямі артыкулаў 10, 11 або 12, заявы на вяртанне залішняй сумы падатку павінны быць пададзены ў кампетэнтны орган той Дзяржавы, якая ўтрымала падатак, на працягу трох гадоў пасля заканчэння календарнага года, у якім быў утрыманы падатак. Калі падаткапальцельшчыкам падаецца прэтэнзія на вяртанне, аб чым гаворыцца ў папярэдняй прапанове, падатак, што ўтрыманы ў крыніцы па стаўцы, што перавышае тую, якая прадугледжана ўмовамі Пагаднення, будзе вернуты своєчасова.

#### **X. Да артыкула 16**

Разумеецца, што "bestuurder" або "commissaris" нідэрландскай кампаніі абазначае асоб, назначаных у якасці такіх агульным сходам акцыянераў або любым іншым кампетэнтным органам такой кампаніі, і ўпаўнаважаных ажыццяўляць агульнае кіраўніцтва кампаніяй і нагляд, адпаведна.

#### **XI. Да артыкула 18**

Да той пары, пакуль Беларусь не можа ў адпаведнасці са сваім унутраным заканадаўствам ажыццяўляць права падаткаабкладання, якое прадугледжана пунктам 1 артыкула 18, палажэнні гэтага пункта на дадзены момант не дзейнічаюць у дачыненні да пенсій, што атрыманы рэзідэнтам

Беларусі ў сувязі з работай па найму, якая раней ажыццяўлялася ў Нідэрландах. У дачыненні да такіх пенсій працягваюць дзейнічаць палажэнні ўнутранага заканадаўства Нідэрландаў. Як толькі кампетэнтны орган Беларусі паведамляе кампетэнтнаму органу Нідэрландаў, што Беларусь можа ажыццяўляць у адпаведнасці са сваім унутраным заканадаўствам права падаткаабкладання, якое прадугледжана пунктам 1, дадзенае палажэнне пратакола спыняе сваё дзеянне.

**ХІІ.**

**Да артыкула 23**

Разумеюцца, што для падліку скідкі, аб якой гаворыцца ў пункце 3 артыкула 23, віды маёмасці, аб якіх гаворыцца ў пункце 1 артыкула 22, прымаюцца да ўвагі адносна кошту такім чынам зніжаным на кошт даўгоў, іпатэчна забяспечаных па той маёмасці, і віды маёмасці, аб якіх гаворыцца ў пункце 2 артыкула 22, прымаюцца да ўвагі адносна кошту, такім чынам зніжаным на кошт даўгоў, што адносяцца да пастаяннага прадстаўніцтва або пастаяннай базы.

У сведчанне чаго ніжэйпадпісаныя, адпаведным чынам на тое ўпаўнаважаныя, падпісалі дадзены Пратакол.

Здзейснена ў *Bruxelles* 26.03.2016. у двух экзэмплярах на нідэрландскай, беларускай і англійскай мовах, прычым тры тэксты маюць адполькавую сілу. У выпадку лобoga разыходжання ў тлумачэнні паміж нідэрландскім і беларускім тэкстам, перавагу мае англійскі тэкст.

За Урад  
Рэспублікі Беларусь



За Урад  
Каралеўства Нідэрландаў



[ DUTCH TEXT — TEXTE NÉERLANDAIS ]

**Verdrag tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden  
en de Regering van de Republiek Belarus tot het vermijden van  
dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting  
met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het  
vermogen**

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden  
en  
de Regering van de Republiek Belarus.

*Geleid door de wens een verdrag te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen.*

*Zijn het volgende overeengekomen:*

**HOOFDSTUK I**

**REIKWIJDTE VAN HET VERDRAG**

**Artikel 1**

*Persoonen op wie het verdrag van toepassing is*

Dit Verdrag is van toepassing op personen die inwoner zijn van een of van beide Verdragsluitende Staten.

**Artikel 2**

*Belastingen waarop het verdrag van toepassing is*

1. Dit Verdrag is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een Verdragsluitende Staat of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan.

2. Als belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, naar het gehele vermogen of naar bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, waaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van goederen, belastingen naar het totale bedrag van de door de ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

3. De bestaande belastingen waarop het Verdrag van toepassing is, zijn met name:

- a. in Nederland:
  - de inkomstenbelasting,
  - de loonbelasting,
  - de vennootschapsbelasting, daaronder begrepen het aandeel van de Regering in de netto winsten behaald met de exploitatie van natuurlijke rijkdommen geheven krachtens de Mijwewet 1810 met betrekking tot concessies uitgegeven vanaf 1967, of geheven krachtens de Mijwewet continentaal plat 1965,
    - de dividendbelasting,
    - de vermogensbelasting,
    - (hierna te noemen: „Nederlandse belasting”);
- b. in Belarus:
  - de belasting op inkomen en winsten van rechtspersonen,
  - de inkomstenbelasting van natuurlijke personen,
  - de belasting op onroerende zaken,
  - de grondbelasting,
  - de noodtoestand-belasting („Tsjernobyl-belasting”).(hierna te noemen: „Belarussische belasting”).

4. Dit Verdrag is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van ondertekening van het Verdrag naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten doen elkaar mededeling van alle wezenlijke wijzigingen die in hun onderscheiden belastingwetgevingen zijn aangebracht.

## HOOFDSTUK II

### BEGRIPSBEPALINGEN

#### Artikel 3

##### *Algemene begripsbepalingen*

1. Voor de toepassing van dit Verdrag, tenzij de context anders vereist:

a. betekenen de uitdrukkingen „een Verdragsluitende Staat” en „de andere Verdragsluitende Staat” het Koninkrijk der Nederlanden (Nederland) of de Republiek Belarus (Belarus), al naar de context vereist; betekent de uitdrukking „Verdragsluitende Staten” het Koninkrijk der Nederlanden (Nederland) en de Republiek Belarus (Belarus);

b. betekent de uitdrukking „Nederland” het deel van het Koninkrijk der Nederlanden dat in Europa is gelegen, met inbegrip van zijn territoriale zee en elk gebied buiten de territoriale zee waarbinnen Nederland, in overeenstemming met het internationale recht, rechtsbevoegdheid heeft of soevereine rechten uitoefent met betrekking tot de zeebodem, de ondergrond daarvan en de daarboven gelegen wateren, en hun natuurlijke rijkdommen;

c. betekent de uitdrukking „Belarus”, de Republiek Belarus en, wanneer zij in aardrijkskundige zin wordt gebezigd, het grondgebied waarover de Republiek Belarus krachtens de Belarussische wetgeving en in overeenstemming met het internationale recht rechtsbevoegdheid heeft en soevereine rechten uitoefent;

d. omvat de uitdrukking „persoon” een natuurlijke persoon, een lichaam en elke andere vereniging van personen;

e. betekent de uitdrukking „lichaam” elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;

f. betekenen de uitdrukkingen „onderneming van een Verdragsluitende Staat” en „onderneming van de andere Verdragsluitende Staat” onderscheidenlijk een onderneming uitgeoefend door een inwoner van een Verdragsluitende Staat en een onderneming uitgeoefend door een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat;

g. betekent de uitdrukking „internationaal verkeer” alle vervoer met een schip of luchtvaartuig, geëxploiteerd door een onderneming waarvan de plaats van de werkelijke leiding in een Verdragsluitende Staat is gelegen, behalve wanneer het schip of luchtvaartuig uitsluitend wordt geëxploiteerd tussen plaatsen die in de andere Verdragsluitende Staat zijn gelegen;

h. betekent de uitdrukking „onderdanen”:

1. iedere natuurlijke persoon die de nationaliteit van een Verdragsluitende Staat bezit;

2. iedere rechtspersoon, vennootschap en vereniging die zijn/haar rechtspositie als zodanig ontleent aan de wetgeving die in een Verdragsluitende Staat van kracht is;

i. betekent de uitdrukking „bevoegde autoriteit”:

1. in Nederland de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;

2. in Belarus, de „Hoofddienst Staatsbelasting bij het Kabinet van Ministers van de Republiek Belarus” of zijn bevoegde vertegenwoordiger.

2. Voor de toepassing van het Verdrag door een Verdragsluitende Staat heeft, tenzij de context anders vereist, elke daarin niet omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is.

#### Artikel 4

##### *Inwoner*

1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking „inwoner van een Verdragsluitende Staat” iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding, plaats van oprichting of enige andere soortgelijke omstandigheid. Deze uitdrukking omvat ech-

ter niet een persoon die in die Staat slechts aan belasting is onderworpen ter zake van inkomsten uit bronnen in die Staat of van vermogen dat in die Staat is gelegen.

Een Verdragsluitende Staat, zijn staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan, een instantie van die Staat, een staatkundig onderdeel of publiekrechtelijk lichaam, alsmede een pensioenfonds of liefdadigheidsinstelling, dat, onderscheidenlijk die, als zodanig erkend is in een Verdragsluitende Staat en waarvan het inkomen in het algemeen is vrijgesteld van belasting in die Staat, worden beschouwd als inwoner van die Staat. Als een erkend pensioenfonds van een Verdragsluitende Staat wordt beschouwd elk pensioenfonds dat volgens wettelijke bepalingen van die Staat erkend is en onder toezicht staat.

2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide Verdragsluitende Staten is, wordt zijn positie als volgt bepaald:

a. hij wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waarin hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarmede zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);

b. indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarin hij gewoonlijk verblijft;

c. indien hij in beide Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is.

Indien de positie van zulk een natuurlijke persoon niet kan worden bepaald overeenkomstig de bepalingen van de voorgaande zin, dan regelen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.

3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide Verdragsluitende Staten is, trachten de bevoegde autoriteiten van de Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming te regelen, met inachtneming van de plaats van zijn werkelijke leiding, de plaats waar hij is opgericht of anderszins tot stand gekomen en van enige andere ter zake doende factor. Bij afwezigheid van zulk een overeenstemming zal dat lichaam niet gerechtigd zijn aanspraak te maken op enig voordeel op grond van dit Verdrag, behoudens dat dat lichaam aanspraak mag maken op de voordelen van de artikelen 23 (Vermijding van dubbele belasting), 25 (Non-discriminatie) en 26 (Regeling voor onderling overleg).

Artikel 5

*Vaste inrichting*

1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking „vaste inrichting” een vaste bedrijfsinrichting door middel waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.

2. De uitdrukking „vaste inrichting” omvat in het bijzonder:

- a. een plaats waar leiding wordt gegeven;
- b. een filiaal;
- c. een kantoor;
- d. een fabriek;
- e. een werkplaats, en
- f. een mijn, een olie- of gasbron, een (steen)groeve of een andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen.

3. Een plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie- of installatiewerkzaamheden vormt alleen een vaste inrichting indien de duur ervan twaalf maanden overschrijdt.

4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt de uitdrukking „vaste inrichting” niet geacht te omvatten:

- a. het gebruik maken van inrichtingen, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;
- b. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering;
- c. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor bewerking of verwerking door een andere onderneming;
- d. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of inlichtingen in te winnen;
- e. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming enige andere werkzaamheid uit te oefenen die van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft;
- f. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend voor een combinatie van de in de letters a. tot en met e. genoemde werkzaamheden, mits het totaal van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting dat uit deze combinatie voortvloeit van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft.

5. Indien een persoon – niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger waarop het zesde lid van toepassing is – voor een onderneming werkzaam is, en een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht in een Verdragsluitende Staat

gewoonlijk uitoefent, wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid, geacht in die Staat een vaste inrichting te hebben met betrekking tot de werkzaamheden die die persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot die werkzaamheden genoemd in het vierde lid, die, indien zij worden uitgeoefend door middel van een vaste bedrijfsinrichting, deze vaste bedrijfsinrichting op grond van de bepalingen van dat lid niet tot een vaste inrichting zouden maken.

6. Een onderneming wordt niet geacht een vaste inrichting in een Verdragsluitende Staat te bezitten alleen op grond van de omstandigheid dat zij in die Staat zaken doet door bemiddeling van een makelaar, commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, mits deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

7. De omstandigheid dat een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat, een lichaam beheerst of door een lichaam wordt beheerst dat inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat of dat in die andere Staat zaken doet (hetzij door middel van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt een van beide lichamen niet tot een vaste inrichting van het andere.

### HOOFDSTUK III

#### BELASTINGHEFFING NAAR HET INKOMEN

##### Artikel 6

###### *Inkomsten uit onroerende zaken*

1. Inkomsten verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat uit onroerende zaken (waaronder begrepen voordelen uit landbouw- of bosbedrijven) die in de andere Verdragsluitende Staat zijn gelegen mogen in die andere Staat worden belast.

2. De uitdrukking „onroerende zaken” heeft de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van de Verdragsluitende Staat waarin de desbetreffende zaken zijn gelegen. Schepen, boten en luchtvaartuigen worden niet als onroerende zaken beschouwd.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn van toepassing op de inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende zaken.

4. De bepalingen van het eerste en derde lid zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende zaken van een onderneming en op inkomsten uit onroerende zaken die worden gebruikt voor het verrichten van zelfstandige arbeid.



## Artikel 7

### *Winst uit onderneming*

1. De voordelen van een onderneming van een Verdragsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere Verdragsluitende Staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mogen de voordelen van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.

2. Onverminderd de bepalingen van het derde lid worden, indien een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elk van de Verdragsluitende Staten aan die vaste inrichting de voordelen toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen, indien zij een zelfstandige onderneming zou zijn die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk transacties zou aangaan met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is.

3. Bij het bepalen van de voordelen van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten, daaronder begrepen kosten van de leiding en algemene beheerskosten, die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waarin de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.

4. Voor zover het in een Verdragsluitende Staat gebruikelijk is de aan de vaste inrichting toe te rekenen voordelen te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, helet het tweede lid die Verdragsluitende Staat niet de te belasten voordelen te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling; de gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn, dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

5. Er worden geen voordelen aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van de aankoop door die vaste inrichting van goederen of koopwaar voor de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is.

6. Voor de toepassing van de voorgaande leden worden de aan de vaste inrichting toe te rekenen voordelen van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat hiervan af te wijken.

7. Indien in de voordelen bestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van dit Verdrag worden behandeld, laten de bepalingen van dit artikel de bepalingen van die artikelen onverlet.

Artikel 8

*Zee- en Luchtvaart*

1. Voordelen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer zijn slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

2. Voor de toepassing van dit artikel omvatten voordelen verkregen uit de exploitatie van schepen en luchtvaartuigen in internationaal verkeer mede voordelen verkregen uit de verhuur van schepen en luchtvaartuigen op basis van verhuur zonder bemanning van schepen en luchtvaartuigen die in het internationale verkeer worden geëxploiteerd indien deze huuropbrengsten voortvloeien uit de voordelen omschreven in het eerste lid.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn ook van toepassing op voordelen uit de deelneming in een „pool”, een gemeenschappelijke onderneming of een internationaal opererend agentschap.

Artikel 9

*Gelieerde ondernemingen*

1. Indien

a. een onderneming van een Verdragsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat, of

b. dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van een Verdragsluitende Staat en een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat,

en in het ene of in het andere geval tussen de beide ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd, die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen alle voordelen die een van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald, maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de voordelen van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast. Het is echter wel te verstaan, dat de omstandigheid dat gelieerde ondernemingen overeenkomsten hebben afgesloten, zoals „costsharing”-overeenkomsten of algemene dienstverleningsovereenkomsten, voor of gebaseerd op de toerekening van de kosten van de leiding, de algemene beheerskosten, de technische en zakelijke kosten, kosten voor onderzoek en ontwikkeling en andere soortgelijke kosten, op zichzelf geen voorwaarde is als bedoeld in de voorgaande zin.

2. Indien een Verdragsluitende Staat in de voordelen van een onderneming van die Staat voordelen begrijpt – en dienovereenkomstig belast – ter zake waarvan een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat in die andere Staat in de belastingheffing is betrokken en deze voordelen bestaan uit voordelen welke de onderneming van de eerstgenoemde Staat zou hebben behaald indien tussen de beide ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als die welke tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, zal die andere Staat het bedrag aan belasting dat in die Staat over die voordelen is geheven, dienovereenkomstig aanpassen. Bij de vaststelling van deze aanpassing wordt rekening gehouden met de overige bepalingen van dit Verdrag en plegen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten zo nodig met elkaar overleg.

#### Artikel 10

##### Dividenden

1. Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze dividenden mogen echter ook in de Verdragsluitende Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genietter de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden is, mag de aldus geheven belasting niet overschrijden:

a. 5 procent van het brutobedrag van de dividenden, indien de uiteindelijk gerechtigde een lichaam is (niet zijnde een maatschap of een vennootschap onder firma), dat onmiddellijk ten minste 25 procent bezit van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt;

b. 15 procent van het brutobedrag van de dividenden in alle andere gevallen.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste en het tweede lid van dit artikel, zijn dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat slechts belastbaar in de andere Verdragsluitende Staat ingeval de ontvanger, zijnde de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, een lichaam is (niet zijnde een maatschap of een vennootschap onder firma):

i. dat onmiddellijk ten minste 50 procent bezit van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt en indien in het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt ten minste 250.000 ECU geïnvesteerd is, of

ii. dat onmiddellijk ten minste 25 procent bezit van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt en wiens investering in het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt direct of indi-

reel is gegarandeerd of verzekerd door de Regering van de andere Verdragsluitende Staat.

4. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede en het derde lid.

5. De bepalingen van het tweede lid en het derde lid laten onverlet de belastingheffing van het lichaam ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

6. De uitdrukking „dividenden”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen van welke aard ook en inkomsten uit andere rechten, daaronder begrepen schuldvorderingen die aanspraak geven op een aandeel in de winst, die door de wetgeving van de Staat waarvan het lichaam dat de winsten uitdeelt inwoner is, op dezelfde wijze aan de belastingheffing worden onderworpen als inkomsten uit aandelen.

7. De bepalingen van het eerste, tweede en derde lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

8. Indien een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat, voordelen of inkomsten verkrijgt uit de andere Verdragsluitende Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op de dividenden die door het lichaam worden betaald, behalve voor zover deze dividenden worden betaald aan een inwoner van die andere Staat of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van een in die andere Staat gevestigde vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van een aldaar gevestigd vast middelpunt behoort, noch de niet-uitgedeelde winst van het lichaam onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst van het lichaam, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit voordelen of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

#### Artikel 11

##### *Interest*

1. Interest afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat is slechts in die Staat belastbaar.

2. Deze interest mag echter ook in de Verdragsluitende Staat waaruit het afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot die interest inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat mag de aldus geheven belasting 5 percent van het brutobedrag van de interest niet overschrijden.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid is interest slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waarvan de genietter van de interest inwoner is indien aan een van de volgende voorwaarden wordt voldaan:

a. de schuldenaar of de genietter van de interest is de Verdragsluitende Staat zelf, een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan of de Centrale Bank van de Verdragsluitende Staat;

b. de interest wordt betaald ter zake van een lening die is goedgekeurd door de Regering van de Verdragsluitende Staat waarvan de schuldenaar van de interest inwoner is;

c. de interest wordt betaald ter zake van een lening verstrekt, gegarandeerd of verzekerd door de Regering van een Verdragsluitende Staat, de Centrale Bank van een Verdragsluitende Staat, of door enig agentschap dat of enige instantie (waaronder begrepen een financiële instelling) die eigendom is van of wordt beheerst door de Regering van een Verdragsluitende Staat;

d. de interest wordt betaald ter zake van een lening verstrekt of gegarandeerd door een financiële instelling met de doelstelling de ontwikkeling in de andere Verdragsluitende Staat te promoten, of de interest wordt betaald ter zake van een lening of krediet ter financiering van de verwerving van industriële, commerciële, handels-, medische of wetenschappelijke uitrustingen.

4. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede en het derde lid.

5. De uitdrukking „interest”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet verzekerd door hypotheek, doch geen aanspraak gevende op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en inkomsten uit obligaties of schuldbewijzen, waaronder begrepen de aan zodanige leningen, obligaties of schuldbewijzen verbonden premies en prijzen. In rekening gebrachte boete voor te late betaling wordt voor de toepassing van dit artikel niet als interest aangemerkt.

6. De bepalingen van het eerste, tweede en derde lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en de voor-

dering uit hoofde waarvan de interest wordt betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

7. Interest wordt geacht uit een Verdragsluitende Staat afkomstig te zijn indien deze wordt betaald door die Staat zelf, een staatkundig onderdeel een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of een inwoner van die Staat. Indien evenwel de persoon die de interest betaalt, of hij inwoner van een Verdragsluitende Staat is of niet, in een Verdragsluitende Staat een vaste inrichting of een vast middelpunt heeft, waarvoor de schuld ter zake waarvan de interest wordt betaald, was aangegaan, en deze interest ten laste komt van die vaste inrichting of van dat vaste middelpunt, wordt deze interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of het vaste middelpunt is gevestigd.

8. Indien, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde interest, gelet op de schuldvordering ter zake waarvan deze wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Verdragsluitende Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van dit Verdrag.

#### Artikel 12

##### *Royalty's*

1. Royalty's afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze royalty's mogen echter ook in de Verdragsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's een inwoner is van die andere Verdragsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet overschrijden:

a. 10 percent van het brutobedrag van de royalty's, indien de royalty's zijn ontvangen als vergoedingen voor het gebruik van, of het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, daaronder begrepen bioscoopfilms en films of beeld- en geluidsbanden voor radio- of televisie-uitzendingen;

b. 5 percent van het brutobedrag van de royalty's indien de royalty's zijn ontvangen als vergoeding voor het gebruik van, of het recht van gebruik van, nijverheids- en handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting (daaronder begrepen voertuigen voor de weg en vrachtwagens);

c. 3 percent van het brutobedrag van de royalty's indien de royalty's zijn ontvangen als vergoeding voor het gebruik van, of het recht van gebruik van, een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel en wetenschap.

3. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede lid van dit artikel.

4. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing, indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het recht of de zaak uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

5. Royalty's worden geacht uit een Verdragsluitende Staat afkomstig te zijn indien zij worden betaald door die Staat zelf, door een staatkundig onderdeel, een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of een inwoner van die Staat. Indien evenwel de persoon die de royalty's betaalt, ongeacht of hij inwoner van een Verdragsluitende Staat is of niet, in een Verdragsluitende Staat een vaste inrichting of een vast middelpunt heeft, waarvoor de verplichting tot het betalen van de royalty's was aangegaan, en deze royalty's ten laste komen van die vaste inrichting of van dat vaste middelpunt, worden deze royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of het vaste middelpunt is gevestigd.

6. Indien, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Verdragsluitende Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van dit Verdrag.

### Artikel 13

#### *Winsten uit de vervreemding van goederen*

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat uit de vervreemding van onroerende zaken, zoals bedoeld in artikel 6 en die zijn gelegen in de andere Verdragsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van goederen - met uitzondering van onroerende zaken - die deel uitmaken van het bedrijf van een vaste inrichting die een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat heeft, of van goederen - met uitzondering van onroerende zaken - die behoren tot een vast middelpunt dat een inwoner van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor het verrichten van zelfstandige arbeid, waaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van de vaste inrichting (alleen of met de gehele onderneming) of van het vaste middelpunt, mogen in die andere Staat worden belast.

3. Voordelen uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd of van roerende goederen die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen of luchtvaartuigen, zijn slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die bedoeld in het eerste, tweede en derde lid zijn slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

5. De bepalingen van het vierde lid laten onverlet het recht van elk van de Verdragsluitende Staten overeenkomstig zijn eigen wetgeving belasting te heffen over voordelen die uit de vervreemding van aandelen of winstbewijzen in een lichaam waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld en dat volgens de wetgeving van die Staat inwoner is van die Staat, worden verkregen door een natuurlijke persoon die inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat en die in de loop van de laatste vijf jaren voorafgaande aan de vervreemding van de aandelen of winstbewijzen inwoner van de eerstgenoemde Staat is geweest.

### Artikel 14

#### *Zelfstandige arbeid*

1. Voordelen verkregen door een natuurlijke persoon die inwoner is van een Verdragsluitende Staat in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere werkzaamheden van zelfstandige aard zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij hij in de andere Verdragsluitende Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vast middel-



punt beschikt. Indien hij over zulk een vast middelpunt beschikt mogen de voordelen in de andere Verdragsluitende Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan dat vaste middelpunt kunnen worden toegerekend.

2. De uitdrukking „vrij beroep” omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, technici, architecten, tandartsen en accountants.

3. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking „vast middelpunt” een vaste inrichting door middel waarvan de werkzaamheden van een natuurlijke persoon die zelfstandig arbeid uitoefent geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.

#### Artikel 15

##### *Niet-zelfstandige arbeid*

1. Onverminderd de bepalingen van de artikelen 16, 18 en 19 zijn salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere Verdragsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mag de ter zake daarvan verkregen beloning in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid is de beloning verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een in de andere Verdragsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstgenoemde Staat belastbaar, indien:

a. de genietcr in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken, die in een tijdvak van twaalf maanden beginnend of eindigend in het desbetreffende belastingjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en

b. de beloning wordt betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en

c. de beloning niet ten laste komt van een vaste inrichting die, of van een vast middelpunt dat, de werkgever in de andere Staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel is de beloning verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, slechts in die Staat belastbaar.

#### Artikel 16

##### *Directeursbeloningen*

Directeursbeloningen of andere beloningen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de

raad van beheer, van bestuurder of van commissaris van een lichaam dat inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

#### Artikel 17

##### *Artiesten en sportbeoefenaars*

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 en 15, mogen voordelen of inkomsten, verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat als artiest, zoals een toneelspeler, film-, radio-, of televisie-artiest of een musicus, of als sportbeoefenaar, uit zijn persoonlijke werkzaamheden als zodanig die worden verricht in de andere Verdragsluitende Staat, worden belast in die andere Staat.

2. Indien voordelen of inkomsten ter zake van persoonlijke werkzaamheden die door een artiest of een sportbeoefenaar in die hoedanigheid worden verricht, niet aan de artiest of sportbeoefenaar zelf toekomen, maar aan een andere persoon, mogen die voordelen of inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7, 14 en 15, worden belast in de Verdragsluitende Staat waarin de werkzaamheden van de artiest of sportbeoefenaar worden verricht.

#### Artikel 18

##### *Pensioenen, lijfrenten en sociale-zekerheidsuitkeringen*

1. Onverminderd de bepalingen van artikel 19, tweede lid, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking alsmede lijfrenten slechts in die Staat belastbaar.

2. Indien deze beloningen echter geen periodiek karakter dragen en worden betaald ter zake van een vroegere dienstbetrekking in de andere Verdragsluitende Staat, of indien in plaats van het recht op lijfrenten een afkoopsom wordt betaald, mogen de beloningen of deze afkoopsom in de Verdragsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn worden belast.

3. Pensioenen en andere uitkeringen betaald krachtens de bepalingen van een sociaal-zekerheidsstelsel van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, mogen in de eerstbedoelde Staat worden belast.

4. De uitdrukking „lijfrente” betekent een vaste som, periodiek betaalbaar op vaste tijdstippen, hetzij gedurende het leven, hetzij gedurende een vastgesteld of voor vaststelling vatbaar tijdvak, ingevolge een verbintenis tot het doen van betalingen, welke tegenover een voldoende en volledige tegenprestatie in geld of geldswaarde staat.

Artikel 19

*Overheidsfuncties*

1. a. Beloningen, niet zijnde pensioenen, betaald door een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of dat onderdeel of dat publiekrechtelijk lichaam, mogen in die Staat worden belast.

b. Deze beloningen zijn echter slechts in de andere Verdragsluitende Staat belastbaar, indien de diensten in die Staat worden bewezen en de natuurlijke persoon inwoner is van die Staat, die:

1. onderdaan is van die Staat; of
2. niet uitsluitend voor het verrichten van de diensten inwoner van die Staat werd.

2. a. Pensioenen, betaald door, of uit fondsen in het leven geroepen door, een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of dat onderdeel of dat publiekrechtelijk lichaam mogen in die Staat worden belast.

b. Deze pensioenen zijn echter in de andere Verdragsluitende Staat belastbaar, indien de natuurlijke persoon inwoner en onderdaan is van die Staat.

3. De bepalingen van de artikelen 15, 16 en 18, zijn van toepassing op beloningen en pensioenen ter zake van diensten bewezen in het kader van een op winst gericht bedrijf, uitgeoefend door een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan.

Artikel 20

*Studenten*

Betalingen die een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon, die inwoner is of onmiddellijk voorafgaande aan zijn bezoek aan een Verdragsluitende Staat inwoner was van de andere Verdragsluitende Staat en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstbedoelde Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die Staat niet belastbaar, mits deze betalingen aan hem worden gedaan uit bronnen buiten die Staat.

Artikel 21

*Overige inkomsten*

1. Bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een Verdragsluitende Staat, van waaruit ook afkomstig, die niet in de voorgaande artikelen van dit Verdrag zijn behandeld, zijn slechts in die Staat belastbaar.

2. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende zaken zoals omschreven in artikel 6, tweede lid, indien de genietcr van die inkomsten, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het recht of de zaak ter zake waarvan de inkomsten worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

#### HOOFDSTUK IV

#### BELASTINGHEFFING NAAR HET VERMOGEN

##### Artikel 22

##### *Vermogen*

1. Vermogen bestaande uit onroerende zaken, zoals bedoeld in artikel 6, dat een inwoner van een Verdragsluitende Staat bezit en dat is gelegen in de andere Verdragsluitende Staat, mag in die andere Staat worden belast.

2. Vermogen bestaande uit goederen – met uitzondering van onroerende zaken – die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat heeft, of uit goederen – met uitzondering van onroerende zaken – die behoren tot een vast middelpunt dat een inwoner van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor het verrichten van zelfstandige arbeid, mag in die andere Staat worden belast.

3. Vermogen bestaande uit schepen en luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd alsmede goederen – met uitzondering van onroerende zaken – die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen en luchtvaartuigen, zijn slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

4. Alle andere bestanddelen van het vermogen van een inwoner van een Verdragsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar.

## HOOFDSTUK V

### VERMIJDING VAN DUBBELE BELASTING

#### Artikel 23

##### *Vermijding van dubbele belasting*

1. Nederland is bevoegd bij het heffen van belasting van zijn inwoners in de grondslag waarnaar de belasting wordt geheven, de bestanddelen van het inkomen of het vermogen te begrijpen die overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag in Belarus mogen worden belast.

2. Indien echter een inwoner van Nederland bestanddelen van het inkomen verkrijgt die volgens artikel 6, artikel 7, artikel 10, zevende lid, artikel 11, zesde lid, artikel 12, vierde lid, artikel 13, eerste en tweede lid, artikel 14, artikel 15, eerste lid, artikel 18, derde lid, artikel 19, eerste lid (onderdeel a) en tweede lid (onderdeel a) en artikel 21, tweede lid, van dit Verdrag in Belarus mogen worden belast en die in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen, stelt Nederland deze inkomensbestanddelen vrij door een vermindering van zijn belasting toe te staan. Deze vermindering wordt berekend overeenkomstig de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting. Te dien einde worden genoemde inkomensbestanddelen geacht te zijn begrepen in het totale bedrag van de bestanddelen van het inkomen die ingevolge die bepalingen van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.

3. Nederland verleent voorts een aftrek op de aldus berekende Nederlandse belasting voor die bestanddelen van het inkomen of vermogen die volgens artikel 10, tweede lid, artikel 13, vijfde lid, artikel 16, artikel 17, artikel 18, tweede lid en artikel 22, eerste en tweede lid, van dit Verdrag in Belarus mogen worden belast, in zoverre deze bestanddelen in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen. Het bedrag van deze aftrek is gelijk aan de in Belarus over deze bestanddelen van het inkomen of het vermogen betaalde belasting, maar bedraagt niet meer dan het bedrag van de vermindering die zou zijn verleend indien de aldus in het inkomen of het vermogen begrepen bestanddelen van het inkomen of het vermogen de enige bestanddelen van het inkomen of het vermogen zouden zijn geweest die uit hoofde van de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.

4. In het geval van Belarus wordt dubbele belasting als volgt vermeden:

Indien een inwoner van Belarus inkomen verkrijgt dat, volgens de bepalingen van dit Verdrag, in Nederland mag worden belast of vermogensbestanddelen bezit die, volgens de bepalingen van dit Verdrag, in Nederland mogen worden belast, dan verleent Belarus:

a. een vermindering van de belasting op het inkomen van die inwoner, gelijk aan het bedrag van de in Nederland betaalde belasting op het inkomen;

b. een vermindering van de belasting op de vermogensbestanddelen van die inwoner, gelijk aan het bedrag van de in Nederland betaalde belasting op het vermogen.

Deze vermindering bedraagt in beide gevallen echter niet meer dan het gedeelte van de belasting op het inkomen of de belasting op het vermogen, zoals berekend voordat de vermindering is verleend, dat, afhankelijk van de situatie, toerekenbaar is aan het inkomen of het vermogen dat in Nederland belast mag worden.

## HOOFDSTUK VI

### BIJZONDERE BEPALINGEN

#### Artikel 24

##### *Werkzaamheden buitengaats*

1. De bepalingen van dit artikel vinden toepassing niettegenstaande enigerlei andere bepalingen van dit Verdrag. Dit artikel is echter niet van toepassing indien werkzaamheden buitengaats van een persoon voor die persoon een vaste inrichting vormen ingevolge de bepalingen van artikel 5 of een vast middelpunt ingevolge de bepalingen van artikel 14.

2. In dit artikel betekent de uitdrukking „werkzaamheden buitengaats” werkzaamheden die buitengaats worden verricht in verband met de exploratie of exploitatie van de in een Verdragsluitende Staat gelegen zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen.

3. Een onderneming van een Verdragsluitende Staat die in de andere Verdragsluitende Staat werkzaamheden buitengaats verricht wordt, behoudens het in het vierde lid van dit artikel bepaalde, geacht ter zake van die werkzaamheden in de andere Staat een bedrijf uit te oefenen door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, tenzij de desbetreffende werkzaamheden buitengaats in de andere Staat worden verricht gedurende een tijdvak of tijdvakken die in een tijdvak van twaalf maanden een totaal van 30 dagen niet te boven gaan.

Voor de toepassing van dit lid wordt:

a. indien een onderneming die in de andere Verdragsluitende Staat werkzaamheden buitengaats verricht en die is gelieerd aan een andere onderneming, welke andere onderneming als onderdeel van hetzelfde project dezelfde werkzaamheden buitengaats voortzet die worden of werden uitgevoerd door de eerstbedoelde onderneming, en de hiervoor bedoelde door beide ondernemingen verrichte activiteiten bij elkaar opgeteld een tijdvak van 30 dagen te boven gaan, iedere onderneming geacht haar werkzaamheden uit te oefenen gedurende een tijdvak dat 30 dagen in een tijdvak van twaalf maanden te boven gaat;

b. een onderneming geacht gelieerd te zijn aan een andere onderneming indien de een onmiddellijk of middellijk ten minste een derde deel van het kapitaal van de andere onderneming bezit of indien een persoon onmiddellijk of middellijk ten minste een derde deel van het kapitaal van beide ondernemingen bezit.

4. Voor de toepassing van het derde lid van dit artikel wordt de uitdrukking „werkzaamheden buitengaats” evenwel geacht niet te omvatten:

- a. een van de activiteiten of een combinatie daarvan als genoemd in artikel 5, vierde lid;
- b. sleep- of ankerwerkzaamheden door schepen die in de eerste plaats voor dat doel zijn ontworpen alsmede andere door zulke schepen verrichte activiteiten;
- c. het vervoer van voorraden of personeel door schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer.

5. Een inwoner van een Verdragsluitende Staat die in het kader van een vrij beroep of van andere werkzaamheden van zelfstandige aard in de andere Verdragsluitende Staat werkzaamheden buitengaats verricht, wordt geacht deze werkzaamheden te verrichten vanuit een vast middelpunt in de andere Verdragsluitende Staat indien de desbetreffende werkzaamheden buitengaats een aaneengesloten tijdvak van 30 dagen of meer beslaan.

6. Salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking in verband met werkzaamheden buitengaats die worden verricht door middel van een vaste inrichting in de andere Verdragsluitende Staat, mogen, voor zover de dienstbetrekking in die andere Staat buitengaats wordt uitgeoefend, in die andere Staat worden belast.

7. Indien aan de hand van bewijsstukken wordt aangetoond dat in Belarus belasting is betaald over de bestanddelen van het inkomen die ingevolge artikel 7 en artikel 14 in verband met het derde onderscheidenlijk het vijfde lid van dit artikel en ingevolge het zesde lid van dit artikel in Belarus mogen worden belast, verleent Nederland een vermindering van zijn belasting, die wordt herkend overeenkomstig de regels die zijn neergelegd in artikel 23, tweede lid.

#### Artikel 25

##### *Non-discriminatie*

1. Onderdanen van een Verdragsluitende Staat worden in de andere Verdragsluitende Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere Staat onder dezelfde omstandigheden, in

het bijzonder de woonstaat betreffende, zijn of kunnen worden onderworpen. Deze bepaling is, niettegenstaande het bepaalde in artikel 1, ook van toepassing op personen die geen inwoners zijn van een of van beide Verdragsluitende Staten.

2. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd, dat zij een Verdragsluitende Staat verplicht aan inwoners van de andere Verdragsluitende Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de samenstelling van het gezin of gezinslasten te verlenen, die eerstbedoelde Staat aan zijn eigen inwoners verleent.

3. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, eerste lid, artikel 11, achtste lid, of artikel 12, zesde lid, van toepassing zijn, zijn interest, royalty's en andere uitgaven betaald door een onderneming van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, bij de vaststelling van de belastbare winst van die onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer zij betaald waren aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat. Zo ook zijn alle schulden van een onderneming van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat bij de vaststelling van het belastbare vermogen van die onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer zij waren aangegaan met een inwoner van de eerstbedoelde Staat.

4. Ondernemingen van een Verdragsluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van of wordt beheerst door een of meer inwoners van de andere Verdragsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan andere soortgelijke ondernemingen van de eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

5. Bijdragen die door of namens een natuurlijke persoon die inwoner is van een Verdragsluitende Staat zijn betaald aan een voor de belastingheffing in de andere Verdragsluitende Staat erkende pensioenregeling, worden voor de belastingheffing in de eerstbedoelde Staat op dezelfde wijze behandeld als een bijdrage betaald aan een in die eerstbedoelde Staat voor de belastingheffing erkende pensioenregeling, mits:

- a. die natuurlijke persoon reeds bijdroeg aan de pensioenregeling voordat hij inwoner van de eerstbedoelde Staat werd; en
- b. de bevoegde autoriteit van de eerstbedoelde Staat van oordeel is dat de pensioenregeling overeenkomt met een door die Staat voor de belastingheffing erkende pensioenregeling.



Voor de toepassing van dit lid omvat de uitdrukking „pensioenregeling” mede een pensioenregeling ingevolge een publiekrechtelijk stelsel van sociale zekerheid.

6. De bepalingen van dit artikel zijn, niettegenstaande de bepalingen van artikel 2, van toepassing op belastingen van elke soort en benaming.

#### Artikel 26

##### *Regeling voor onderling overleg*

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een of van beide Verdragsluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van dit Verdrag, kan hij, ongeacht de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de Verdragsluitende Staat waarvan hij inwoner is, of, indien zijn geval valt onder artikel 25, eerste lid, aan die van de Verdragsluitende Staat waarvan hij onderdaan is. Het geval moet worden voorgelegd binnen drie jaar nadat de maatregel die leidt tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van het Verdrag, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere Verdragsluitende Staat te regelen ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met het Verdrag, te vermijden. De overeengekomen regeling wordt uitgevoerd niettegenstaande de verjaringstermijnen in de nationale wetgeving van de Verdragsluitende Staten.

3. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de uitlegging of de toepassing van het Verdrag in onderlinge overeenstemming op te lossen. Zij kunnen ook met elkaar overleg plegen ten einde dubbele belasting ongedaan te maken in gevallen die niet in het Verdrag zijn geregeld.

4. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen ten einde een overeenstemming als bedoeld in de voorgaande leden te bereiken.

#### Artikel 27

##### *Uitwisseling van inlichtingen*

De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die nodig zijn voor het uitvoeren van de bepalingen van

dit Verdrag of van de nationale wetgeving van de Verdragsluitende Staten met betrekking tot de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met het Verdrag. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door artikel 1. Alle door een Verdragsluitende Staat ontvangen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die volgens de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratiefrechtelijke lichamen) die betrokken zijn bij de vaststelling of invordering van, de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van, of de beslissing in beroepszaken betrekking hebbende op de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is. Deze personen of autoriteiten mogen van de inlichtingen alleen voor deze doeleinden gebruik maken. Zij mogen de inlichtingen bekend maken in openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

#### Artikel 28

##### *Bijstand bij invordering*

1. De Staten komen overeen elkaar hulp en bijstand te verlenen, in overeenstemming met hun onderscheiden wetgeving of administratieve praktijk, bij de invordering van de belastingen waarop dit Verdrag van toepassing is en de op genoemde belastingen betrekking hebbende verhogingen, boetes, betalingen wegens termijnoverschrijdingen, interest en kosten.

2. Op verzoek van de verzoekende Staat vordert de aangezochte Staat belastingvorderingen van de eerstgenoemde Staat in overeenkomstig de wetgeving en de administratieve praktijk met betrekking tot de invordering van zijn eigen belastingvorderingen. Deze vorderingen genieten echter geen voorrang in de aangezochte Staat en kunnen niet worden ingevorderd door middel van in hechtenis nemen wegens schuld van de schuldenaar. De aangezochte Staat is niet verplicht invorderingsmaatregelen te nemen waarin de wetgeving van de verzoekende Staat niet voorziet.

3. De bepalingen van het tweede lid zijn slechts van toepassing op belastingvorderingen die onderwerp zijn van een executoriale titel in de verzoekende Staat en die, tenzij anders overeengekomen tussen de bevoegde autoriteiten, niet worden bestreden.

Indien de vordering echter een belastingverplichting betreft van een persoon die geen inwoner van de verzoekende Staat is, is het tweede lid slechts van toepassing indien de vordering niet langer kan worden bestreden, tenzij anders overeengekomen tussen de bevoegde autoriteiten.

4. De verplichting om bijstand te verlenen bij het invorderen van belastingvorderingen betreffende een overledene of zijn nalatenschap is beperkt tot de waarde van de nalatenschap of van de goederen verke-

gen door iedere begunstigde van de nalatenschap, afhankelijk van de vraag of de belastingvordering dient te worden ingevorderd uit de nalatenschap of bij de begunstigten daarvan.

5. De aangezochte Staat is niet verplicht het verzoek in te willigen:

- a. indien de verzoekende Verdragsluitende Staat niet alle op zijn eigen grondgebied beschikbare middelen heeft aangewend, tenzij aanwending van die middelen zou leiden tot onevenredige moeilijkheden;
- b. indien en voor zover hij de belastingvordering in strijd acht met de bepalingen van dit Verdrag of met enig ander verdrag waarbij beide Verdragsluitende Staten partij zijn.

6. Het verzoek om administratieve bijstand bij invordering van een belastingvordering gaat vergezeld van:

- a. een verklaring dat de belastingvordering een belasting betreft waarop het Verdrag van toepassing is en dat aan de voorwaarden van het derde lid van dit artikel is voldaan;
- b. een officieel afschrift van de executoriale titel in de verzoekende Verdragsluitende Staat;
- c. ieder ander document dat vereist is voor invordering;
- d. indien van toepassing, een gewaarmerkt afschrift van een op de belastingvordering betrekking hebbende beslissing genomen door een administratief lichaam of een openbare rechterlijke instantie.

7. De verzoekende Staat vermeldt de bedragen van de verschuldigde belasting die moet worden ingevorderd, zowel in de munteenheid van de verzoekende Staat als in de munteenheid van de aangezochte Staat. De wisselkoers die met het oog op de voorafgaande volzin moet worden gebruikt, is de laatste verkoopprijs vastgesteld op de meest representatieve wisselmarkt of -markten van de verzoekende Staat. Ieder bedrag dat door de aangezochte Staat wordt ingevorderd, wordt naar de verzoekende Staat overgemaakt in de munteenheid van de aangezochte Staat. De overmaking geschiedt binnen een termijn van een maand na de datum van de invordering.

8. Op verzoek van de verzoekende Staat neemt de aangezochte Staat met het oog op de invordering van een belastingbedrag conservatoire maatregelen, zelfs indien de vordering wordt bestreden of nog niet invorderbaar is, voor zover dit is toegestaan volgens de wetgeving en de administratieve praktijk van de aangezochte Staat.

9. De executoriale titel in de verzoekende Staat wordt, indien passend en in overeenstemming met de in de aangezochte Staat van kracht zijnde bepalingen, zo spoedig mogelijk na de datum van ontvangst van het verzoek om bijstand aanvaard, erkend of aangevuld, dan wel vervangen door een executoriale titel in de aangezochte Staat.

10. Vragen betreffende het tijdvak waarbuiten niet langer kan worden ingevorderd worden beheerst door de wetgeving van de verzoekende Staat. Het verzoek om bijstand bij invordering geeft bijzonderheden aangaande dat tijdvak.

11. Invorderingsdaden, verricht door de aangezochte Staat ingevolge een verzoek om bijstand die overeenkomstig de wetgeving van die Staat een schorsing of onderbreking van het in het tiende lid bedoelde tijdvak tot gevolg zouden hebben, worden geacht hetzelfde gevolg te hebben voor de toepassing van de wetgeving van de verzoekende Staat. De aangezochte Staat doet de verzoekende Staat mededeling van zodanige daden.

12. De aangezochte Staat kan uitstel van betaling of betaling in termijnen toestaan indien zijn wetgeving of zijn administratieve praktijk dit toestaat in soortgelijke omstandigheden; hij doet echter eerst de verzoekende Staat hiervan mededeling.

13. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten stellen in onderlinge overeenstemming regels vast betreffende het minimumbedrag van belastingvorderingen waarop een verzoek om bijstand betrekking kan hebben.

14. De Staten zien wederzijds af van de terugbetaling van kosten die voortvloeien uit de onderscheiden hulp en bijstand die zij elkaar verlenen bij de toepassing van dit Verdrag. De verzoekende Staat zal in ieder geval verantwoordelijk blijven jegens de aangezochte Staat voor de geldelijke gevolgen van de invorderingsdaden die onterecht zijn gebleken ten aanzien van de realiteit van de betrokken belastingvordering of van de rechtsgeldigheid van de executoriale titel in de verzoekende Staat.

#### Artikel 29

##### *Beperking van de artikelen 27 en 28*

In geen geval worden de bepalingen van de artikelen 27 en 28 aldus uitgelegd dat zij een Verdragsluitende Staat de verplichting opleggen:

- a. administratieve maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving of de administratieve praktijk van die of van de andere Verdragsluitende Staat;
- b. inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van zaken in de administratie van die of van de andere Verdragsluitende Staat;
- c. inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een fabrieks- of handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

#### Artikel 30

##### *Diplomatieke en consulaire ambtenaren*

De bepalingen van dit Verdrag tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die diplomatieke of consulaire ambtenaren ontnemen aan de algemene regels van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

## HOOFDSTUK VII

### SLOTBEPALINGEN

#### Artikel 31

##### *Inwerkingtreding*

1. Dit Verdrag treedt in werking dertig dagen na de laatste der beide data waarop de onderscheiden Regeringen elkaar schriftelijk hebben medegedeeld, dat de in hun onderscheiden Staten wettelijk vereiste procedures zijn vervuld, en de bepalingen ervan vinden toepassing voor belastingjaren en -tijdvakken die aanvangen op of na 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op dat waarin het Verdrag in werking is getreden.

2. Wat betreft de betrekkingen tussen Nederland en Belarus zal de op 21 november 1986 te Moskou ondertekende Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van de Unie van Socialistische Sovjetrepublicken tot het vermijden van dubbele belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beëindigd met de inwerkingtreding van dit Verdrag. De bepalingen van de Overeenkomst blijven echter van toepassing voor belastingjaren en -tijdvakken die zijn verstreken voor het tijdstip waarop de bepalingen van dit Verdrag toepassing vinden.

#### Artikel 32

##### *Beëindiging*

Dit Verdrag blijft van kracht totdat het door een van de Verdrag-sluitende Staten wordt beëindigd. Elk van de Staten kan het Verdrag langs diplomatieke weg beëindigen door ten minste zes maanden voor het einde van enig kalenderjaar na het verstrijken van een periode van vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van het Verdrag schriftelijk kennis te geven van de beëindiging. In dat geval houdt het Verdrag op van toepassing te zijn voor belastingjaren en -tijdvakken die aanvangen na het einde van het kalenderjaar waarin de kennisgeving van de beëindiging is gegeven.

TEN BLIJKE waarvan de ondergetekenden, daartoe bevoegd, gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te 's-Gravenhage, de 26e maart 1996, in tweevoud, in de Nederlandse, de Belarussische en de Engelse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek. Ingeval de Nederlandse en de Belarussische tekst verschillend kunnen worden uitgelegd, is de Engelse tekst beslissend.

*Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden,*

(w.g.) W. KOK

*Voor de Regering van de Republiek Belarus*

(w.g.) M. N. CHYGR

#### **Protocol**

Bij de ondertekening van het Verdrag tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, heden tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Belarus gesloten, zijn de ondergetekenden overeengekomen dat de volgende bepalingen een integrerend deel van het Verdrag vormen.

I. Het is wel te verstaan dat waar in dit Verdrag de term „staatkundig onderdeel” wordt gebruikt, deze term slechts van toepassing is op Nederland.

II. *Ad Artikelen 3 en 8*

Het is wel te verstaan dat bij de bepaling van de „plaats van de werkelijke leiding” als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel g, en in artikel 8, eerste lid, omstandigheden die onder andere in aanmerking kunnen worden genomen zijn, de plaats waar het lichaam daadwerkelijk wordt geleid en beheerst, de plaats waar de besluitvorming op het hoogste niveau plaatsvindt inzake de belangrijke beleidsbeslissingen die essentieel zijn voor de leiding van het lichaam, de plaats die een hoofdrol speelt bij de leiding van het lichaam vanuit economisch en functioneel oogpunt en de plaats waar de belangrijkste boekhouding wordt gehouden.

III. *Ad Artikel 4*

Een natuurlijke persoon die aan boord van een schip woont zonder een werkelijke woonplaats in een van de Verdragsluitende Staten te hebben, wordt geacht inwoner te zijn van de Verdragsluitende Staat waarin het schip zijn thuishaven heeft.

IV. *Ad Artikelen 5, 6, 7, 13 en 24*

Het is wel te verstaan dat rechten tot exploratie en exploitatie van natuurlijke rijkdommen worden beschouwd als onroerende zaken die zijn gelegen in de Verdragsluitende Staat op wiens zeebodem en ondergrond daarvan deze rechten betrekking hebben, alsmede dat deze rechten geacht worden te behoren tot de activa van een vaste inrichting in die Staat. Voorts is het wel te verstaan dat de hiervoor genoemde rechten ook omvatten rechten op belangen bij, of voordelen uit vermogensbestanddelen die voortvloeien uit die exploratie of exploitatie.

V. *Ad Artikelen 6,13 en 22*

Het is wel te verstaan dat het begrip onroerende zaken niet mede omvat de goederen die worden behandeld in artikel 12, tweede lid.

VI. *Ad Artikel 7*

Met betrekking tot artikel 7, eerste en tweede lid, geldt dat, indien een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat goederen of koopwaar verkoopt of een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, de voordelen van die vaste inrichting niet worden bepaald op basis van het totale bedrag ontvangen door de onderneming, doch slechts op basis van dat deel van de inkomsten van de onderneming dat aan de werkelijke werkzaamheden van de vaste inrichting voor die verkopen of die bedrijfsuitoefening is toe te rekenen. Met name bij overeenkomsten betreffende het toezicht op, de levering, installatie of constructie van nijverheids- en handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting of gebouwen alsmede bij openbare werken, worden, indien de onderneming een vaste inrichting heeft, de voordelen van die vaste inrichting niet bepaald op basis van het totale door de onderneming ontvangen bedrag, doch slechts op basis van dat deel van de overeenkomst dat werkelijk wordt uitgevoerd door de vaste inrichting in de Verdragsluitende Staat waar de vaste inrichting is gevestigd. De voordelen die betrekking hebben op dat deel van de overeenkomst, dat wordt uitgevoerd door het hoofdkantoor van de onderneming, zijn slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waarvan de onderneming inwoner is.

VII. *Ad Artikelen 7 en 14*

Vergoedingen voor technische diensten, waaronder begrepen studies of onderzoeken van wetenschappelijke, geologische of technische aard, of voor diensten van raadgevende of toezichhoudende aard, worden aangemerkt als vergoedingen waarop de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van het Verdrag van toepassing zijn.

VIII. *Ad Artikelen 7,14 en 24*

Het is wel te verstaan dat in het geval van lonen en salarissen die worden betaald door een onderneming van een Verdragsluitende Staat waarvan het kapitaal, geheel of gedeeltelijk, onmiddellijk of middellijk, in bezit is van of beheerst wordt door inwoners van de andere Verdragsluitende Staat, deze lonen en salarissen bij de berekening van de belastbare winst van die onderneming aftrekbaar zijn, tenzij de lonen en salarissen betrekking hebben op winstbestanddelen die van belastingheffing zijn vrijgesteld. De voorgaande volzin is van overeenkomstige toepassing met betrekking tot lonen en salarissen bij de berekening van de belastbare winst van een vaste inrichting.

In het geval van interest is het voorgaande slechts van toepassing indien de interest wordt betaald aan een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat door een lichaam dat inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat, waarin het eerstgenoemde lichaam onmiddellijk 100 percent van het kapitaal bezit.

IX. *Ad Artikelen 10, 11 en 12*

Indien aan de bron belasting is geheven die het belastingbedrag dat ingevolge de bepalingen van artikelen 10, 11 of 12 mag worden geheven te boven gaat, moeten verzoeken om teruggaaf van het daarboven uitgaande belastingbedrag worden ingediend bij de bevoegde autoriteit van de Staat die de belasting heeft geheven, binnen een tijdvak van drie jaar na afloop van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven. Indien door een belastingplichtige aanspraak wordt gemaakt op een teruggaaf als bedoeld in de voorgaande volzin, wordt de belasting die in een Verdragsluitende Staat is ingehouden naar een tarief dat het tarief waarin het Verdrag voorziet te boven gaat, op tijdige wijze teruggegeven.

X. *Ad Artikel 16*

Het is wel te verstaan dat „bestuurder” of „commissaris” van een Nederlands lichaam betrekking heeft op personen die als zodanig zijn benoemd door de algemene vergadering van aandeelhouders of door



enig ander bevoegd orgaan van dat lichaam, en die zijn belast met de algemene leiding van het lichaam, onderscheidenlijk met het toezicht daarop.

XI. *Ad Artikel 18*

Zolang Belarus ingevolge zijn nationale wetgeving het heffingsrecht uit hoofde van artikel 18, eerste lid, niet kan uitoefenen, worden de bepalingen van dat lid voorlopig niet toegepast met betrekking tot pensioenen ontvangen door een inwoner van Belarus in verband met een dienstbetrekking die vroeger in Nederland is uitgeoefend. Met betrekking tot deze pensioenen blijven de bepalingen van de Nederlandse nationale wetgeving van toepassing. Zodra de bevoegde autoriteit van Belarus de bevoegde autoriteit van Nederland bericht dat Belarus ingevolge zijn nationale wetgeving het in het eerste lid voorziene heffingsrecht kan uitoefenen, houdt deze protocolbepaling op van toepassing te zijn.

XII. *Ad Artikel 23*

Het is wel te verstaan dat voor de berekening van de vermindering vermeld in artikel 23, derde lid, de waarde van de in artikel 22, eerste lid, bedoelde vermogensbestanddelen wordt verminderd met de waarde van de schulden verzekerd door hypotheek op dat vermogen en dat de waarde van de in artikel 22, tweede lid, bedoelde vermogensbestanddelen wordt verminderd met de waarde van de tot de vaste inrichting of het vaste middelpunt behorende schulden.

TEN BLIJKE waarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN te 's-Gravenhage, de 26e maart 1996, in tweevoud, in de Nederlandse, Belarussische en Engelse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek. Ingeval de Nederlandse en de Belarussische tekst verschillend kunnen worden uitgelegd, is de Engelse tekst beslissend.

*Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden*

(w.g.) W. KOK

*Voor de Regering van de Republiek Belarus*

(w.g.) M. N. CHYGR

[ ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS ]

CONVENTION BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF  
THE NETHERLANDS AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC  
OF BELARUS FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND  
THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES  
ON INCOME AND ON PROPERTY

The Government of the Kingdom of the Netherlands and the Government of the Republic of Belarus,

Desiring to conclude a convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on property,

Have agreed as follows:

CHAPTER I. SCOPE OF THE CONVENTION

*Article 1. Personal Scope*

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

*Article 2. Taxes Covered*

1. This Convention shall apply to taxes on income and on property imposed on behalf of a Contracting State, or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on property all taxes imposed on total income, on total property, or on elements of income or of property, including taxes on gains from the alienation of property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on property appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

a) in the Netherlands:

de inkomstenbelasting (income tax),

de loonbelasting (wages tax),

de vennootschapsbelasting (company tax) including the Government share in the net profits of the exploitation of natural resources levied pursuant to the Mijnwet 1810 (the Mining Act of 1810) with respect to concessions issued from 1967, or pursuant to the Mijnwet Continentaal Plat 1965 (the Netherlands Continental Shelf Mining Act of 1965),

de dividendbelasting (dividend tax),

de vermogensbelasting (capital tax),

(hereinafter referred to as "Netherlands tax");

b) in Belarus:

the tax on income and profits of legal persons,

the income tax on individuals,

the tax on immovable property,

the land tax,

the emergency tax ("Chernobyl tax").

(hereinafter referred to as "Belarus tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

## CHAPTER II. DEFINITIONS

### *Article 3. General Definitions*

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean the Kingdom of the Netherlands (the Netherlands) or the Republic of Belarus (Belarus), as the context requires; the term "Contracting States" means the Kingdom of the Netherlands (the Netherlands) and the Republic of Belarus (Belarus);

b) the term "the Netherlands" means the part of the Kingdom of the Netherlands that is situated in Europe, including its territorial sea, and any area beyond the territorial sea within which the Netherlands, in accordance with international law, exercises jurisdiction or sovereign rights with respect to the sea bed, its sub-soil and its superjacent waters, and their natural resources;

c) the term "Belarus" means the Republic of Belarus and, when used in a geographical sense, means the territory over which the Republic of Belarus exercises under the laws of Belarus and in accordance with international law sovereign rights and jurisdiction;

d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

e) the term "company" means any legal person or any entity which is treated as a legal person for tax purposes;

f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise which has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

h) the term "nationals" means:

1. any individual possessing the nationality of a Contracting State;

2. any legal person, partnership and association deriving their status as such from the laws in force in a Contracting State;

i) the term "competent authority" means:

1. in the Netherlands the Minister of Finance or his duly authorized representative;

2. in Belarus, the Main State Tax Body at the Cabinet of Ministers of the Republic of Belarus or its authorised representative.

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

#### *Article 4. Resident*

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or property situated therein.

A Contracting State, its political subdivisions or local authorities thereof, an instrumentality of that State, political subdivision or authority as well as a pension fund or charitable organisation recognized as such in a Contracting State and of which the income is generally exempt from tax in that State, shall be regarded as resident of that State. As recognized pension fund of a Contracting State shall be regarded any pension fund recognized and controlled according to statutory provisions of that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national.

If the status of such an individual cannot be determined according to the provisions of the preceding sentence, then the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the States shall endeavour to settle the question by mutual agreement having regard to its place of effective management, the place where it is incorporated or otherwise constituted and any other relevant

factors. In the absence of such agreement, such company shall not be entitled to claim any benefits under this Convention, except that such company may claim the benefits of Articles 23 (Elimination of Double Taxation), 25 (Non-discrimination) and 26 (Mutual Agreement Procedure).

*Article 5. Permanent Establishment*

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

- a) a place of management;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop, and
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than 12 months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph

4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

### CHAPTER III. TAXATION OF INCOME

#### *Article 6. Income from immovable property*

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

#### *Article 7. Business Profits*

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise of which it is a permanent establishment.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

#### *Article 8. Shipping and Air Transport*

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. For the purposes of this Article, profits derived from the operation in international traffic of ships and aircraft include profits derived from the rental on a bareboat basis of ships and aircraft if operated in international traffic if such rental profits are incidental to the profits described in paragraph 1.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

#### *Article 9. Associated Enterprises*

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State,

or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly. It is understood, however, that the fact that associated enterprises have concluded arrangements, such as costshar-

ing arrangements or general services agreements, for or based on the allocation of executive, general administrative, technical and commercial expenses, research and development expenses and other similar expenses, is not in itself a condition as meant in the preceding sentence.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

#### *Article 10. Dividends*

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in the other Contracting State, in the case the recipient, being the beneficial owner of the dividends, is a company (other than a partnership):

(i) which holds directly at least 50 per cent of the capital of the company paying the dividends and provided that an investment of at least ECU 250.000 has been made in the capital of the company paying the dividends, or

(ii) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends and whose investment in the capital of the company paying the dividends is, directly or indirectly, guaranteed or insured by the Government of the other Contracting State.

4. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraphs 2 and 3.

5. The provisions of paragraphs 2 and 3 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

6. The term 'dividends' as used in this Article means income from any kind of shares and income from rights, including income from debt-claims participating in profits, which



is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company distributing the profits is a resident.

7. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

8. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

#### *Article 11. Interest*

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that State.

2. However such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest shall be taxable only in the Contracting State of which the recipient of the interest is a resident if one of the following requirements is fulfilled:

a) the payer or the recipient of the interest is the Contracting State itself, a political subdivision or a local authority thereof or the Central Bank of a Contracting State;

b) the interest is paid in respect of a loan which has been approved by the Government of the Contracting State of which the payer of the interest is a resident;

c) the interest is paid in respect of a loan granted, guaranteed, or insured by the Government of a Contracting State, the Central Bank of a Contracting State, or any agency or instrumentality (including a financial institution) owned or controlled by the Government of a Contracting State;

d) the interest is paid in respect of a loan granted or guaranteed by a financial institution with the objective to promote development in the other Contracting State, or the interest is paid in respect of a loan or credit to finance the acquisition of industrial, commercial, trade, medical or scientific equipment.

4. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraphs 2 and 3.

5. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, but not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

#### *Article 12. Royalties*

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed:

a) 10 per cent of the gross amount of the royalties if the royalties have been received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, and films or tapes for radio or television broadcasting;

b) 5 per cent of the gross amount of the royalties if the royalties have been received as a consideration for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment (including road vehicles and trucks);

c) 3 per cent of the gross amount of the royalties if the royalties have been received as a consideration for the use of, or the right to use, any patent, trade mark, design or model,

plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

3. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraph 2 of this Article.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

*Article 13. Gains from the alienation of property*

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of property - other than immovable property - forming part of the business of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of property - other than immovable property - pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

5. The provisions of paragraph 4 shall not affect the right of each of the Contracting States to levy according to its own law a tax on gains from the alienation of shares or "jouissance" rights in a company, the capital of which is wholly or partly divided into shares and which under the laws of that State is a resident of that State, derived by an individual who is a resident of the other Contracting State and has been a resident of the first-mentioned State in the course of the last five years preceding the alienation of the shares or "jouissance" rights.

*Article 14. Independent personal services*

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other Contracting State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

3. For the purposes of this Convention, the term "fixed base" means a fixed place through which the activity of an individual performing independent personal services is wholly or partly carried on.

*Article 15. Dependent personal services*

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, shall be taxable only in that State.

*Article 16. Directors' fees*

Directors' fees or other remuneration derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors, a "bestuurder" or a "commissaris" of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

*Article 17. Artistes and Sportsmen*

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

*Article 18. Pensions, Annuities and social security payments*

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment and any annuity shall be taxable only in that State.

2. However, where such remuneration is not of a periodical nature and it is paid in consideration of past employment in the other Contracting State, or where instead of the right to annuities a lump sum is paid, this remuneration or this lump sum may be taxed in the Contracting State where it arises.

3. Any pension and other payments paid out under the provisions of a social security system of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in the first-mentioned State.

4. The term "annuity" means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

*Article 19. Government Service*

1. a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority may be taxed in that State.

b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

1. is a national of that State; or

2. did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority may be taxed in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and to pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

#### *Article 20. Students*

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

#### *Article 21. Other Income*

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

### CHAPTER IV. TAXATION OF PROPERTY

#### *Article 22. Property*

1. Property represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Property represented by property - other than immovable property - forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by property - other than immovable property - pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Property represented by ships and aircraft operated in international traffic and by property - other than immovable property - pertaining to the operation of such ships and aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. All other elements of property of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

#### CHAPTER V. ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

##### *Article 23. Elimination of double taxation*

1. The Netherlands, when imposing tax on its residents, may include in the basis upon which such taxes are imposed the items of income or property which, according to the provisions of this Convention, may be taxed in Belarus.

2. However, where a resident of the Netherlands derives items of income which according to Article 6, Article 7, paragraph 7 of Article 10, paragraph 6 of Article 11, paragraph 4 of Article 12, paragraphs 1 and 2 of Article 13, Article 14, paragraph 1 of Article 15, paragraph 3 of Article 18, paragraphs 1 (subparagraph a) and 2 (subparagraph a) of Article 19 and paragraph 2 of Article 21 of this Convention may be taxed in Belarus and are included in the basis referred to in paragraph 1, the Netherlands shall exempt such items of income by allowing a reduction of its tax. This reduction shall be computed in conformity with the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation. For that purpose the said items of income shall be deemed to be included in the total amount of the items of income which are exempt from Netherlands tax under those provisions.

3. Further, the Netherlands shall allow a deduction from the Netherlands tax so computed for the items of income or property which according to paragraph 2 of Article 10, paragraph 5 of Article 13, Article 16, Article 17, paragraph 2 of Article 18 and paragraphs 1 and 2 of Article 22 of this Convention may be taxed in Belarus to the extent that these items are included in the basis referred to in paragraph 1. The amount of this deduction shall be equal to the tax paid in Belarus on these items of income or property, but shall not exceed the amount of the reduction which would be allowed if the items of income or property so included were the sole items of income or property which are exempt from Netherlands tax under the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation.

4. In the case of Belarus, double taxation shall be avoided as follows:

Where a resident of Belarus derives income or owns items of property which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the Netherlands, Belarus shall allow:

a) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in the Netherlands;

b) as a deduction from the tax on the items of property of that resident, an amount equal to the property tax paid in the Netherlands.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income or property tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the items of property which may be taxed in the Netherlands.

CHAPTER VI. SPECIAL PROVISIONS

*Article 24. Offshore activities*

1. The provisions of this Article shall apply notwithstanding any other provisions of this Convention. However, this Article shall not apply where offshore activities of a person constitute for that person a permanent establishment under the provisions of Article 5 or a fixed base under the provisions of Article 14.

2. In this Article the term "offshore activities" means activities which are carried on offshore in connection with the exploration or exploitation of the sea bed and its sub-soil and their natural resources, situated in a Contracting State.

3. An enterprise of a Contracting State which carries on offshore activities in the other Contracting State shall, subject to paragraph 4 of this Article, be deemed to be carrying on, in respect of those activities, business in that other State through a permanent establishment situated therein, unless the offshore activities in question are carried on in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days in any period of twelve months.

For the purposes of this paragraph:

a) where an enterprise carrying on offshore activities in the other Contracting State is associated with another enterprise and that other enterprise continues, as part of the same project, the same offshore activities that are or were being carried on by the first-mentioned enterprise, and the afore-mentioned activities carried on by both enterprises - when added together - exceed a period of 30 days, then each enterprise shall be deemed to be carrying on its activities for a period exceeding 30 days in a twelve month period;

b) an enterprise shall be regarded as associated with another enterprise if one holds directly or indirectly at least one third of the capital of the other enterprise or if a person holds directly or indirectly at least one third of the capital of both enterprises.

4. However, for the purposes of paragraph 3 of this Article the term "offshore activities" shall be deemed not to include:

a) one or any combination of the activities mentioned in paragraph 4 of Article 5;

b) towing or anchor handling by ships primarily designed for that purpose and any other activities performed by such ships;

c) the transport of supplies or personnel by ships or aircraft in international traffic.

5. A resident of a Contracting State who carries on offshore activities in the other Contracting State, which consist of professional services or other activities of an independent character, shall be deemed to be performing those activities from a fixed base in the other Contracting State if the offshore activities in question last for a continuous period of 30 days or more.



6. Salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment connected with offshore activities carried on through a permanent establishment in the other Contracting State may, to the extent that the employment is exercised offshore in that other State, be taxed in that other State.

7. Where documentary evidence is produced that tax has been paid in Belarus on the items of income which may be taxed in Belarus according to Article 7 and Article 14 in connection with respectively paragraph 3 and paragraph 5 of this Article, and to paragraph 6 of this Article, the Netherlands shall allow a reduction of its tax which shall be computed in conformity with the rules laid down in paragraph 2 of Article 23.

*Article 25. Non-discrimination*

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 8 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable property of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. Contributions paid by, or on behalf of, an individual who is a resident of a Contracting State to a pension plan that is recognized for tax purposes in the other Contracting State will be treated in the same way for tax purposes in the first-mentioned State as a contribu-

tion paid to a pension plan that is recognized for tax purposes in that first-mentioned State, provided that

a) such individual was contributing to such pension plan before he became a resident of the first-mentioned State; and

b) the competent authority of the first-mentioned State agrees that the pension plan corresponds to a pension plan recognized for tax purposes by that State.

For the purpose of this paragraph, "pension plan" includes a pension plan created under a public social security system.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

#### *Article 26. Mutual agreement procedure*

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

#### *Article 27. Exchange of information*

The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bod-

ies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

*Article 28. Assistance in recovery*

1. The States agree to lend each other assistance and support with a view to the collection, in accordance with their respective laws or administrative practice, of the taxes to which this Convention shall apply and of any increases, surcharges, overdue payments, interests and costs pertaining to the said taxes.

2. At the request of the applicant State the requested State shall recover tax claims of the first-mentioned State in accordance with the law and administrative practice for the recovery of its own tax claims. However, such claims do not enjoy any priority in the requested State and cannot be recovered by imprisonment for debt of the debtor. The requested State is not obliged to take any executory measures which are not provided for in the laws of the applicant State.

3. The provisions of paragraph 2 shall apply only to tax claims which form the subject of an instrument permitting their enforcement in the applicant State and, unless otherwise agreed between the competent authorities, which are not contested.

However, where the claim relates to a liability to tax of a person as a non-resident of the applicant State, paragraph 2 shall only apply, unless otherwise agreed between the competent authorities, where the claim may no longer be contested.

4. The obligation to provide assistance in the recovery of tax claims concerning a deceased person or his estate is limited to the value of the estate or the property acquired by each beneficiary of the estate, according to whether the claim is to be recovered from the estate or from the beneficiaries thereof.

5. The requested State shall not be obliged to accede to the request:

a) if the applicant State has not pursued all means available in its own territory, except where recourse to such means would give rise to disproportionate difficulty;

b) if and insofar as it considers the tax claim to be contrary to the provisions of this Convention or of any other convention to which both of the States are parties.

6. The request for administrative assistance in the recovery of a tax claim shall be accompanied by:

a) a declaration that the tax claim concerns a tax covered by the Convention and that the conditions of paragraph 3 are met;

b) an official copy of the instrument permitting enforcement in the applicant State;

c) any other document required for recovery;

d) where appropriate, a certified copy confirming any related decision emanating from an administrative body or a public court.

7. The applicant State shall indicate the amounts of the tax claim to be recovered in both the currency of the applicant State and the currency of the requested State. The rate of

exchange to be used for the purpose of the preceding sentence is the last selling price settled on the most representative exchange market or markets of the applicant State. Each amount recovered by the requested State shall be transferred to the applicant State in the currency of the requested State. The transfer shall be carried out within a period of a month from the date of the recovery.

8. At the request of the applicant State, the requested State shall, with a view to the recovery of an amount of tax, take measures of conservancy even if the claim is contested or is not yet the subject of an instrument permitting enforcement, in so far as such is permitted by the laws and administrative practice of the requested State.

9. The instrument permitting enforcement in the applicant State shall, where appropriate and in accordance with the provisions in force in the requested State, be accepted, recognised, supplemented or replaced as soon as possible after the date of the receipt of the request for assistance by an instrument permitting enforcement in the requested State.

10. Questions concerning any period beyond which a tax claim cannot be enforced shall be governed by the law of the applicant State. The request for assistance in the recovery shall give particulars concerning that period.

11. Acts of recovery carried out by the requested State in pursuance of a request for assistance, which, according to the laws of that State, would have the effect of suspending or interrupting the period mentioned in paragraph 10, shall also have this effect under the laws of the applicant State. The requested State shall inform the applicant State about such acts.

12. The requested State may allow deferral of payment or payment by installments, if its laws or administrative practice permit it to do so in similar circumstances; but it shall first inform the applicant State.

13. The competent authorities of the Contracting States shall by common agreement prescribe rules concerning minimum amounts of tax claims subject to a request for assistance.

14. The States shall reciprocally waive any restitution of costs resulting from the respective assistance and support which they lend each other in applying this Convention. The applicant State shall in any event remain responsible towards the requested State for the pecuniary consequences of acts of recovery which have been found unjustified in respect of the reality of the tax claim concerned or of the validity of the instrument permitting enforcement in the applicant State.

#### *Article 29. Limitation of Articles 27 and 28*

In no case shall the provisions of Articles 27 and 28 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial, or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

*Article 30. Diplomatic agents and consular officers*

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

CHAPTER VII. FINAL PROVISIONS

*Article 31. Entry into force*

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day after the latter of the dates on which the respective Governments have notified each other in writing that the procedures required by the laws of their respective States for the bringing into force of the Convention have been complied with, and its provisions shall have effect for taxable years and periods beginning on or after the first day of January in the calendar year following that in which the Convention has entered into force.

2. As regards relations between the Netherlands and Belarus, the Convention between the Government of the Kingdom of the Netherlands and the Government of the Union of Soviet Socialist Republics for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on property, signed at Moscow on November 21, 1986, shall terminate upon the entry into force of this Convention. However, the provisions of the first-mentioned Convention shall continue to have effect for taxable years and periods which are expired before the time at which the provisions of this Convention shall be effective.

*Article 32. Termination*

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving written notice of termination at least six months before the end of any calendar year after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force. In such event the Convention shall cease to have effect for taxable years and periods beginning after the end of the calendar year in which the notice of termination has been given.

In witness whereof the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done at The Hague this 26th day of March 1996, in duplicate, in the Netherlands, Belarusian and English languages, the three texts being equally authentic. In case there is any

divergence of interpretation between the Netherlands and Belarusian texts, the English text shall prevail.

For the Government of the Kingdom of the Netherlands:

W. KOK

For the Government of the Republic of Belarus:

M. N. CHYGIR

## PROTOCOL

At the moment of signing the Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on property, this day concluded between the Kingdom of the Netherlands and the Republic of Belarus, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Convention.

I. It is understood that where in this Convention the term "political subdivisions" is used, this term is only applicable to the Netherlands.

### II. Ad articles 3 and 8

It is understood that when establishing the "place of effective management" as meant in sub-paragraph g of paragraph 1 of article 3 and in paragraph 1 of article 8, circumstances which may, inter alia, be taken into account are the place where a company is actually managed and controlled, the place where the decision-making at the highest level on the important policies essential for the management of a company takes place, the place that plays a leading part in the management of a company from an economic and functional point of view and the place where the most important accounting books are kept.

### III. Ad Article 4

An individual living aboard a ship without any real domicile in either of the Contracting States shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which the ship has its home harbour.

### IV. Ad Articles 5, 6, 7, 13 and 24

It is understood that exploration and exploitation rights of natural resources shall be regarded as immovable property situated in the Contracting State the sea bed and sub-soil of which they are related to, and that these rights shall be deemed to pertain to the property of a permanent establishment in that State. Furthermore, it is understood that the aforementioned rights include rights to interests in, or to the benefits of, assets to be produced by such exploration or exploitation.

### V. Ad article 6, 13 and 22

It is understood that the term immovable property shall not include the items dealt with in paragraph 2 of Article 12.

### VI. Ad article 7

In respect of paragraphs 1 and 2 of Article 7, where an enterprise of a Contracting State sells goods or merchandise or carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, the profits of that permanent establishment shall not be determined on the basis of the total amount received by the enterprise, but shall be determined only on the basis of that portion of the income of the enterprise that is attributable to the actual activity of the permanent establishment in respect of such sales or business. Specifically, in the case of contracts for the survey, supply, installation or construction of industrial, commercial or scientific equipment or premises, or of public works, when the enterprise has a permanent establishment, the profits attributable to such permanent establishment shall not be determined on the basis of the total amount of the

contract, but shall be determined only on the basis of that part of the contract that is effectively carried out by the permanent establishment in the Contracting State where the permanent establishment is situated. The profits related to that part of the contract which is carried out by the head office of the enterprise shall be taxable only in the Contracting State of which the enterprise is a resident.

VII. Ad Articles 7 and 14

Payments received as a consideration for technical services, including studies or surveys of a scientific, geological or technical nature, or for consultancy or supervisory services shall be deemed to be payments to which the provisions of Article 7 or Article 14 apply.

VIII. Ad Articles 7, 14 and 24

It is understood that in the case of wages and salaries paid by an enterprise of a Contracting State the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by residents of the other Contracting State, such wages and salaries shall be deductible in computing the taxable profits of such enterprise, unless the wages and salaries relate to profits which are exempt from tax. The foregoing sentence shall apply accordingly to wages and salaries when computing the taxable profits of a permanent establishment.

In the case of interest the foregoing will only be applicable if the interest is paid to a company resident of a Contracting State by a company resident of the other Contracting State, in which the firstmentioned company holds directly 100 per cent of the capital.

IX. Ad Articles 10, 11 and 12

Where tax has been levied at source in excess of the amount of tax chargeable under the provisions of Articles 10, 11 or 12, applications for the refund of the excess amount of tax have to be lodged with the competent authority of the State having levied the tax, within a period of three years after the expiration of the calendar year in which the tax has been levied. Where a claim is made by a taxpayer for a refund as meant in the foregoing sentence tax withheld at source in a Contracting State at the rate in excess of that provided for under the terms of the Convention will be refunded in a timely manner.

X. Ad Article 16

It is understood that "bestuurder or commissaris" of a Netherlands company means persons, who are nominated as such by the general meeting of shareholders or by any other competent body of such company and are charged with the general management of the company and the supervision thereof, respectively.

XI. Ad article 18

As long as Belarus cannot under its national legislation exercise the taxation right provided for under paragraph I of article 18, the provisions of this paragraph shall, for the time being, not be operative concerning pensions received by a resident of Belarus in connection with an employment formerly exercised in the Netherlands. With respect to such pensions the provisions of the Netherlands national legislation will continue to apply. As soon as the competent authority of Belarus informs the competent authority of the Netherlands that Belarus can exercise under its national legislation the taxation right provided for under paragraph I, this protocol provision will cease to apply.

XII. Ad Article 23



It is understood that for the computation of the reduction mentioned in paragraph 3 of Article 23, the items of property referred to in paragraph 1 of Article 22 shall be taken into account for the value thereof reduced by the value of the debts secured by mortgage on that property and the items of property referred to in paragraph 2 of Article 22 shall be taken into account for the value thereof reduced by the value of the debts pertaining to the permanent establishment or fixed base.

In witness whereof the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Protocol.

Done at The Hague this 26th day of March 1996, in duplicate, in the Netherlands, Belarusian and English languages, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Netherlands and Belarusian texts, the English text shall prevail.

For the Government of the Kingdom of the Netherlands:

W. KOK

For the Government of the Republic of Belarus:

M. N. CHYGIR

[TRANSLATION - TRADUCTION]

CONVENTION ENTRE LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DES PAYS-BAS ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DU BÉLARUS TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

Le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas et le Gouvernement de la République du Bélarus,

Désireux de conclure une Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune,

Sont convenus de ce qui suit :

CHAPITRE PREMIER. CHAMP D'APPLICATION DE LA CONVENTION

*Article premier. Personnes visées*

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

*Article 2. Impôts visés*

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un État contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses autorités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens, les impôts sur le montant global des salaires versés par les entreprises ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :

a) Aux Pays-Bas :

- L'impôt sur le revenu (de inkomstenbelasting),

- L'impôt sur les salaires (de loonbelasting),

- L'impôt sur les sociétés (de vennootschapsbelasting), y compris le prélèvement de l'État sur les bénéfices nets de l'exploitation de ressources naturelles, perçu conformément à la loi de 1810 sur l'industrie minière (Mijnwet 1810) au titre des concessions octroyées depuis 1967, ou à la loi de 1965 sur l'exploitation minière du plateau continental néerlandais (Mijnwet Continentaal Plat 1965);

- L'impôt sur les dividendes (de dividendbelasting),

- L'impôt sur la fortune (de vermogensbelasting),

(ci-après dénommés "l'impôt néerlandais";

b) Au Bélarus :

- L'impôt sur le revenu et les bénéfices des personnes morales,
  - L'impôt sur le revenu des personnes physiques,
  - L'impôt sur les biens immobiliers,
  - L'impôt foncier,
  - L'impôt exceptionnel pour Tchernobyl,
- (ci-après dénommés "l'impôt bélarussien").

4. La Convention s'applique en outre aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou les remplaceraient. Les autorités compétentes des États contractants se communiquent les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

## CHAPITRE II. DÉFINITIONS

### *Article 3. Définitions générales*

1. Aux fins de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente,

a) Les expressions un "État contractant" et "l'autre État contractant" désignent le Royaume des Pays-Bas (les Pays-Bas) ou la République du Bélarus (le Bélarus) selon le contexte; l'expression "États contractants" désigne le Royaume des Pays-Bas (les Pays-Bas) et la République du Bélarus (le Bélarus);

b) L'expression les "Pays-Bas" s'entend de la partie du Royaume des Pays-Bas située en Europe, y compris sa mer territoriale et toute zone située au-delà de celle-ci sur laquelle les Pays-Bas, conformément au droit international, exercent leur juridiction et leurs droits souverains sur les fonds marins, leur sous-sol et surjacentes les eaux surjacentes ainsi que sur leurs ressources naturelles;

c) L'expression "le Bélarus" désigne la République du Bélarus et, lorsqu'elle est employée au sens géographique, le territoire sur lequel la République du Bélarus exerce, en vertu de sa législation et conformément au droit international, ses droits souverains et sa juridiction;

d) Le terme "personne" s'entend d'une personne physique, d'une société ou entreprise, et de tout autre groupement de personnes;

e) Le terme "société" s'entend de toute personne morale ou de toute entité considérée comme une personne morale aux fins d'imposition;

f) Les expressions "entreprise d'un État contractant" et "entreprise de l'autre État contractant" s'entendent respectivement d'une entreprise gérée par un résident d'un État contractant et d'une entreprise gérée par un résident de l'autre État contractant;

g) L'expression "trafic international" s'entend de tout transport par voie maritime ou aérienne exploité par une entreprise qui a son siège de direction effective dans un État contractant, excepté si les navires ou les aéronefs ne desservent que des points situés dans l'autre État contractant;

h) le terme "ressortissant" s'entend :

i) De toute personne physique possédant la nationalité d'un État contractant;

ii) De toute personne morale, société de personne ou association dont le statut est régi par la législation en vigueur d'un État contractant;

i) L'expression "autorité compétente" s'entend :

1) Aux Pays-Bas, du Ministre des finances ou de son représentant habilité;

2) Au Bélarus, de l'organisme fiscal principal de l'État auprès du Cabinet des ministres de la République du Bélarus ou de son représentant autorisé.

2. Aux fins de l'application de la Convention par un État contractant, toute expression qui n'y est pas définie a le sens que lui attribue le droit de cet État relatif aux impôts visés par la Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

#### *Article 4. Résident*

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression "résident d'un État contractant" s'entend de toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, y est assujettie à l'impôt en raison de son domicile, de sa résidence, du siège des bureaux de son entreprise, du lieu où celle-ci est enregistrée ou de tout autre critère du même ordre. Toutefois, cette expression ne désigne pas les personnes qui sont imposables dans cet État au seul titre des revenus dont la source est située dans cet État ou de la fortune qui y est sise. Un État contractant, une subdivision politique ou une autorité locale de celui-ci, un organisme représentant cet État et ses subdivisions politiques ou ses autorités locales, de même qu'une caisse de retraite ou une organisation caritative reconnus comme tels dans un autre État contractant et dont les revenus y sont généralement exemptés d'impôt, sont considérés comme résidents dans cet autre État. Pour être reconnue comme telle, une caisse de retraite d'un État contractant devra être gérée et contrôlée conformément aux dispositions légales de cet État.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) Cette personne est considérée comme un résident de l'État où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États, elle est considérée comme un résident de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'État où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des États, elle est considérée comme un résident de l'État où elle séjourne de façon habituelle;

c) Si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux États ou si elle ne séjourne dans aucun des États, elle est considérée comme un résident de l'État dont elle possède la nationalité. Si le statut de cette personne ne peut être déterminé conformément aux dispositions ci-dessus, les autorités compétentes des États contractants régleront la question d'un commun accord.

3. Lorsque, en vertu des dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux États contractants, les autorités compétentes de ces derniers s'efforceront de régler la question d'un commun accord, en prenant en considéra-

tion le lieu où siège sa direction, le lieu où elle a été enregistrée ou constituée et tout autre élément pertinent. En l'absence d'accord sur la question, la société concernée ne pourra se prévaloir d'aucun des avantages prévus par la présente Convention, à l'exception des dispositions des articles 23 (Élimination de la double imposition), 25 (Non-discrimination) et 26 (procédures amiables).

#### *Article 5. Établissement stable*

1. Au sens de la présente Convention, l'expression "établissement stable" désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression "établissement stable" désigne notamment :

- a) Un siège de direction,
- b) Une succursale,
- c) Un bureau,
- d) Une usine,
- e) Un atelier, et

f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Un chantier de construction ou de montage ne constitue un établissement stable que si sa durée dépasse douze mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent Article, on considère qu'il n'y a pas "établissement stable", si :

- a) Il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;
- b) Des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;
- c) Des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;
- d) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations, pour l'entreprise;
- e) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;
- f) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a) à e) et si l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne, autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6, agit pour le compte d'une entreprise et dispose dans un État contractant de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet État pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne

soient limitées à celles mentionnées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas réputée avoir un établissement stable dans un État contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un agent général à la commission ou de tout autre intermédiaire indépendant, si ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

7. Le fait qu'une société résidente d'un État contractant contrôle ou est contrôlée par une société résidente de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (par l'intermédiaire ou non d'un établissement stable) ne suffit pas en lui-même à faire de l'une de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

### CHAPITRE III. IMPOSITION DES REVENUS

#### *Article 6. Revenus immobiliers*

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus d'exploitation agricole ou forestière) sis dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'État contractant où les biens considérés sont situés. Les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent au revenu de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également au revenu des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'au revenu des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

#### *Article 7. Bénéfices des entreprises*

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'entreprise n'exerce une activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité de cette façon, ses bénéfices sont imposables dans l'autre État dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un État contractant exerce une activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, sont imputés dans chaque État contractant, à cet établissement stable, les bénéfices qu'il aurait dû réaliser s'il avait été une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction, les dépenses engagées aux fins des activités de cet établissement stable, y compris les

dépenses de direction et les frais généraux d'administration engagées à ce titre, soit dans l'État où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4. S'il est d'usage, dans un État contractant, de déterminer les bénéfices à imputer à un établissement stable par répartition proportionnelle du total des bénéfices de l'entreprise entre ses diverses composantes, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêchera ledit État contractant de déterminer les bénéfices à imposer par la méthode habituelle de répartition proportionnelle; toutefois, les résultats de la méthode de répartition adoptée devront être conformes aux principes énoncés au présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à l'établissement stable pour la seule raison que ledit établissement a acheté des biens ou des marchandises pour l'entreprise dont il dépend.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices imputables à l'établissement stable sont déterminés chaque année par la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions du présent article sont sans effet sur celles desdits articles.

#### *Article 8. Navigation maritime et aérienne*

1. Les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans l'État contractant ou le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

2. Aux fins du présent article, les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs comprennent les bénéfices provenant de l'affrètement de navires ou d'aéronefs, s'ils sont exploités en trafic international et si ces bénéfices constituent des revenus accessoires par rapport aux autres bénéfices visés au paragraphe 1 du présent article.

3. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, à une exploitation commune ou à un organisme international d'exploitation.

#### *Article 9. Entreprises associées*

1. Lorsque :

a) Une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant, ou que

b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les conditions régissant les relations commerciales ou financières des deux entreprises sont différentes de celles qui devraient régir les relations entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient pu être réalisés par l'une de ces entreprises mais n'ont pas pu l'être à cause de ces conditions peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence. Il est

toutefois entendu que le fait que les entreprises associées aient conclu des arrangements en matière, par exemple, de participation aux coûts ou de services communs aux fins et sur la base de la répartition des frais généraux d'administration, des dépenses de caractère technique ou commercial, des dépenses de recherche-développement et autres dépenses, ne constitue pas en soi une condition au sens de la phrase qui précède.

2. Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État - et impose en conséquence - des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a été imposé dans cet autre État et que ces bénéfices sont ceux qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier État si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre État procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la Convention et, si nécessaire, les autorités compétentes des États contractants se consultent.

#### *Article 10. Dividendes*

1. Les dividendes distribués par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet État; toutefois, si la personne qui perçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 5 % du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société (autre qu'une société de personnes) qui détient directement au moins 25 % du capital de la société qui paie les dividendes;

b) 15 pour cent du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article, les dividendes versés par une société qui est résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant ne sont imposables dans cet autre État que dans le cas où le bénéficiaire effectif des dividendes est une société (autre qu'une société de personnes),

a) Qui détient directement 50 % au moins du capital de la société qui verse les dividendes et à condition qu'un montant de 250 000 ECU au moins ait été investi dans le capital de dette société,

b) Qui détient directement 25 % au moins du capital de la société qui verse les dividendes, et dont l'investissement dans le capital de cette société est, directement ou indirectement, garanti ou assuré par le gouvernement de l'autre État contractant.

4. Les autorités compétentes des États contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application des paragraphes 2 et 3.

5. Les dispositions des paragraphes 2 et 3 sont sans effet sur l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

6. Le terme "dividendes" employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions et de droits de jouissance, de toute nature, y compris les revenus de créances sur la participation aux bénéfices soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'État dont la société distributrice est un résident.



7. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant dont la société distributrice est résidente soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 suivant le cas, sont applicables.

8. Lorsqu'une société qui est un résident d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre État, ni prélever aucun impôt au titre de l'imposition des bénéfices non distribués par ladite société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

#### *Article 11. Intérêts*

1. Les intérêts provenant d'un État contractant et versés à un résident de l'autre État contractant peuvent être imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces intérêts peuvent aussi être imposés dans l'État contractant dont ils proviennent et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des intérêts est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 5 % du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts ne sont imposables que dans l'État contractant dont le bénéficiaire effectif est un résident si l'une des conditions suivantes est remplie :

a) Le débiteur ou le bénéficiaire des intérêts est l'État contractant lui-même, une de ses subdivisions politiques ou de ses autorités locales, ou la Banque centrale d'un État contractant;

b) Les intérêts sont versés au titre d'un prêt approuvé par le gouvernement de l'État contractant dont le débiteur des intérêts est un résident;

c) Les intérêts sont versés au titre d'un prêt accordé, garanti ou assuré par le gouvernement d'un État contractant, la Banque centrale d'un État contractant, un organisme ou une institution (notamment une institution financière) appartenant à un État contractant ou contrôlé par lui;

d) Les intérêts sont versés au titre d'un prêt octroyé ou garanti par une institution financière en vue de promouvoir le développement de l'autre État contractant ou au titre d'un prêt ou d'un crédit visant à financer l'acquisition de matériel industriel, commercial, professionnel médical ou scientifique.

4. Les autorités compétentes des États contractants détermineront d'un commun accord les modalités d'application des paragraphes 2 et 3.

5. Le terme "intérêts" au sens du présent article désigne les revenus de créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires mais n'ouvrant pas le droit de par-

ticipation aux bénéficiaires du débiteur et, notamment, les revenus de fonds publics et d'obligations d'emprunt, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Les pénalités pour paiement tardif ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent article.

6. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent ces intérêts une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, ou une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, auxquelles la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

7. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est cet État lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable ou une base fixe pour lesquels la dette donnant lieu au paiement de ces intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'État où l'établissement stable ou la base fixe sont situés.

8. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou entre ces derniers et des tiers, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de ces relations les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la part excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

#### *Article 12. Redevances*

1. Les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet État; mais si la personne qui reçoit les redevances en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 10 % du montant brut payé pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris au titre des films cinématographiques ou des enregistrements sur film ou sur cassette ou d'autres moyens de reproduction aux fins de la télévision et de la radio;

b) 5% du montant brut payé, pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique (y compris des véhicules routiers et des camions).

c) 3 % du montant brut payé pour l'usage ou la concession de l'usage d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secret, et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

3. Les autorités compétentes des États contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application du paragraphe 2.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'entremise d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Dans ces cas, les dispositions des articles 7 et 14 sont applicables selon le cas.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est cet État lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lesquels l'engagement donnant lieu aux redevances a été contracté et qui supportent la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'État où l'établissement stable ou la base fixe sont situés.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec des tiers, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de ces relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

#### *Article 13. Gains provenant de l'aliénation de biens*

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6 et situés dans l'autre État contractant, sont imposables dans cet autre État.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens, autres que des biens immobiliers, qui font partie de l'actif d'un établissement stable dont une entreprise d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant, ou de biens, autres que des biens immobiliers, qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris les gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre État.

3. Les gains provenant de l'aliénation de navires, ou d'aéronefs exploités en trafic international, ou de biens meuble affectés à l'exploitation de ces aéronefs ou navires ne sont imposables que dans l'État contractant dans lequel est situé le siège de direction effective de l'entreprise.

4. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2 et 3 ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

5. Les dispositions du paragraphe 4 sont sans préjudice du droit de chacun des États contractants de percevoir conformément à sa propre législation un impôt sur les gains provenant de l'aliénation de parts ou droits de jouissance d'une société dont le capital est totalement ou partiellement divisé en actions et qui, aux termes de la législation de cet État, est

un résident de cet État, réalisés par une personne qui est un résident de l'autre État contractant et qui a été un résident du premier État contractant au cours des cinq années précédant l'aliénation des parts ou des droits de jouissance.

*Article 14. Professions indépendantes*

1. Les revenus qu'une personne physique qui est un résident d'un État contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet État, à moins que cette personne ne dispose de façon habituelle dans l'autre État contractant d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. Si elle dispose d'une telle base fixe, les revenus sont imposables dans l'autre État mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cette base fixe.

2. L'expression "profession libérale" comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

3. Au sens de la présente Convention, l'expression "base fixe" désigne une installation fixe par l'intermédiaire de laquelle l'activité d'une personne physique pratiquant une profession indépendante s'exerce en totalité ou en partie.

*Article 15. Professions dépendantes*

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18 et 19, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant perçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations perçues à ce titre sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, la rémunération qu'un résident d'un État contractant perçoit au titre d'un emploi exercé dans l'autre État contractant n'est imposable que dans le premier État :

a) Si le bénéficiaire séjourne dans l'autre État pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours durant toute période de 12 mois commençant ou finissant au cours de l'exercice fiscal considéré;

b) Si la rémunération est versée par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre État, et

c) Si la rémunération n'est pas à la charge d'un établissement stable ou d'une base fixe dont l'employeur dispose dans l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions ci-dessus du présent article, les rémunérations perçues au titre d'un emploi exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international par une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État.

*Article 16. Rémunération des membres de conseils d'administration*

Les tantièmes, jetons de présence et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant perçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration, de "bestuur-

der" ou de "commissaris" d'une société qui est un résident de l'autre État contractant, sont imposables dans cet autre État.

*Article 17. Artistes et sportifs*

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus que perçoit un résident d'un État contractant au titre de ses activités personnelles, exercées dans l'autre État contractant en tant qu'artiste dans les domaines du théâtre, du cinéma, de la radio, de la télévision ou de la musique ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre État.

2. Lorsque les revenus des activités qu'un artiste ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'État contractant dans lequel ont lieu les activités artistiques ou sportives.

*Article 18. Pensions, rentes et prestations de sécurité sociale*

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions, rentes et autres rémunérations versées à un résident d'un État contractant au titre d'un emploi antérieur ne sont imposables que dans cet État.

2. Cependant, lorsque ces rémunérations ne sont pas périodiques et sont versées au titre d'un emploi antérieur exercé dans l'autre État contractant, ou lorsque le droit à une rente est remplacé par le versement d'une somme forfaitaire, ces rémunérations sont imposables dans l'État contractant dont émanent les droits à ces prestations.

3. Toute pension ou autres prestations versées au titre du régime de sécurité sociale d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans le premier État contractant.

4. Le terme "rente" désigne une somme déterminée payable périodiquement à des dates déterminées, la vie durant ou pendant une période déterminée ou vérifiable, au titre d'une obligation d'effectuer ces versements en contrepartie d'un capital équivalent, versé en espèces ou représenté par des biens de même valeur.

*Article 19. Fonction publique*

1. a) Les traitements, salaires et autres rémunérations, à l'exception des pensions, versés par un État contractant ou une de ses subdivisions politiques ou autorités locales à une personne physique au titre d'un emploi au service de cet État ou de cette subdivision ou autorité, ne sont imposables que dans cet État;

b) Toutefois, ces traitements, salaires et autres rémunérations ne sont imposables que dans l'autre État contractant si le service est exécuté dans cet État et si la personne physique est un résident de cet État et :

i) Possède la nationalité de cet État, ou

ii) N'est pas devenue résidente de cet État à la seule fin d'exécuter ce service.

2. a) Toute pension versée par un État contractant ou une de ses subdivisions politiques ou autorités locales, soit directement, soit par prélèvement, sur des fonds constitués par eux,

à une personne physique au titre d'un emploi au service de cet État, de cette subdivision ou autorité est imposable dans cet État;

b) Toutefois, cette pension n'est imposable que dans l'autre État contractant si la personne physique est résidente de cet autre État et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 15, 16 et 18 s'appliquent aux traitements, salaires et autres rémunérations ainsi qu'aux pensions versés au titre d'un emploi occupé dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou autorités locales.

#### *Article 20. Étudiants*

Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire qui est, ou était immédiatement avant de se rendre dans un État contractant, un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet État, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet État.

#### *Article 21. Autres revenus*

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers, tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, lorsque le bénéficiaire est un résident d'un État contractant et exerce dans l'autre État contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y attache effectivement. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

### CHAPITRE IV. IMPOSITION DE LA FORTUNE

#### *Article 22. Fortune*

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés à l'article 6, que possède un résident d'un État contractant et qui sont situés dans l'autre État contractant, est imposable dans cet autre État.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable dont l'entreprise d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant, ou par des biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, est imposable dans cet autre État.

3. La fortune constituée par des navires et des aéronefs exploités en trafic international ainsi que par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires et aéronefs, n'est

imposable que dans l'État contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État.

## CHAPITRE V. ÉLIMINATION DE LA DOUBLE IMPOSITION

### *Article 23. Élimination de la double imposition*

1. Les Pays-Bas, en imposant leurs résidents, pourront inclure dans l'assiette de l'impôt sur le revenu les éléments du revenu ou de la fortune qui, en vertu des dispositions de la présente Convention, sont imposables au Bélarus.

2. Toutefois, lorsqu'un résident des Pays-Bas perçoit des éléments de revenu ou possède des éléments de fortune qui, en vertu de l'article 6, de l'article 7, du paragraphe 7 de l'article 10, du paragraphe 6 de l'article 11, du paragraphe 4 de l'article 12, des paragraphes 1 et 2 de l'article 13, de l'article 14, du paragraphe 1 de l'article 15, du paragraphe 3 de l'article 18, de l'alinéa a) du paragraphe 1 et de l'alinéa a) du paragraphe 2 de l'article 19 et du paragraphe 2 de l'article 21 de la présente Convention, sont imposables au Bélarus et inclus dans l'assiette visée au paragraphe 1, les Pays-Bas exonèrent ces revenus ou éléments de fortune d'une partie de leur impôt. Cette réduction sera calculée conformément aux dispositions de la loi néerlandaise applicable à l'élimination de la double imposition. À cet effet, les revenus ou les éléments de fortune en question seront censés être inclus dans le montant total des éléments de revenu qui sont exonérés de l'impôt néerlandais en vertu des dites dispositions.

3. En outre, les Pays-Bas accorderont une réduction de l'impôt néerlandais ainsi calculé au titre des éléments du revenu ou de la fortune qui, en vertu du paragraphe 2 de l'article 10, du paragraphe 5 de l'article 13, de l'article 16, de l'article 17, du paragraphe 2 de l'article 18 et des paragraphes 1 et 2 de l'article 22 de la présente Convention, sont imposables au Bélarus, dans la mesure où ces revenus sont inclus dans l'assiette visée au paragraphe 1. Le montant de cette réduction sera égale à l'impôt payé au Bélarus sur ces éléments du revenu ou de la fortune, sans toutefois dépasser le montant de la réduction qui serait accordée si les éléments ainsi inclus étaient les seuls à être exonérés de l'impôt néerlandais, conformément aux dispositions de la loi néerlandaise relative à l'élimination de la double imposition.

4. En ce qui concerne le Bélarus, la double imposition est évitée de la manière suivante :

Lorsqu'un résident du Bélarus perçoit des revenus ou possède des éléments de fortune qui, conformément aux dispositions de la Convention, sont imposables aux Pays-Bas, le Bélarus accorde :

a) Sur l'impôt qu'il perçoit sur les revenus de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt sur le revenu payé aux Pays-Bas;

b) Sur l'impôt qu'il perçoit sur les éléments de fortune de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt sur la fortune payé aux Pays-Bas.

Dans l'un ou l'autre cas, cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt sur le revenu ou de l'impôt sur la fortune, calculé avant déduction, correspondant selon le cas aux revenus ou aux éléments de fortune imposables aux Pays-Bas.

CHAPITRE VI. DISPOSITIONS SPÉCIALES

*Article 24. Activités en mer*

1. Les dispositions du présent article s'appliquent nonobstant toute autre disposition de la présente Convention. Toutefois, le présent article ne s'applique pas lorsque les activités en mer d'une personne constituent, en ce qui la concerne, un établissement stable au sens des dispositions de l'article 5 ou une base fixe au sens de celles de l'article 14.

2. Dans le présent article, l'expression "activités en mer" s'entend des activités exercées en mer dans le cadre de la prospection ou de l'exploitation du fond marin, de son sous-sol et de ses ressources naturelles, situés dans un État contractant.

3. Une entreprise d'un État contractant qui exerce des activités en mer dans l'autre État contractant est, sous réserve du paragraphe 4 du présent article, censée exercer, en ce qui concerne ces activités, des activités commerciales ou industrielles dans cet autre État par l'entremise d'un établissement stable qui y est situé, à moins que les activités en question ne soient exercées dans l'autre État que pendant une ou des périodes ne dépassant pas au total 30 jours sur toute période de 12 mois. Aux fins du présent paragraphe :

a) Lorsqu'une entreprise qui exerce des activités en mer dans l'autre État contractant est associée à une autre entreprise et que cette dernière poursuit, dans le cadre du même projet, des activités en mer qui sont ou ont été exercées par la première entreprise et que lesdites activités exercées par les deux entreprises, lorsqu'il en est fait la somme, dépassent une durée de 30 jours, chaque entreprise sera censée exercer ses activités pour une durée de plus de 30 jours sur toute période de douze mois;

b) Une entreprise est considérée comme associée à une autre entreprise si elle détient directement ou indirectement un tiers au moins du capital de cette autre entreprise ou bien si une personne quelconque détient, directement ou indirectement, un tiers au moins du capital des deux entreprises.

4. Toutefois, aux fins du paragraphe 3 du présent article, l'expression "activités en mer" n'est pas censée inclure :

a) Une ou plusieurs des activités visées au paragraphe 4 de l'article 5;

b) Le remorquage ou l'ancrage effectués par des navires essentiellement conçus à cet effet et toute autre activité de ces navires;

c) Le transport de fournitures ou de personnel par des navires ou des aéronefs en trafic international.

5. Un résident d'un État contractant qui exerce en mer, dans l'autre État contractant des activités consistant en l'exercice d'une profession libérale ou d'une autre profession indépendante est réputé exercer ces activités à partir d'une base fixe située dans cet autre État si les activités en mer en question ont une durée ininterrompue de 30 jours ou plus.

6. Les traitements, salaires et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant tire d'un emploi exercé dans le cadre d'activités effectuées en mer par l'entremise d'un établissement stable situé dans l'autre Partie contractante sont imposables dans cet autre État si cet emploi est exercé en mer dans celui-ci.



7. Sur présentation de preuves écrites attestant qu'un impôt a été acquitté au Bélarus sur les éléments de revenu imposables dans ce pays conformément à l'article 7 et à l'article 14 lus conjointement avec le paragraphe 3 et le paragraphe 5 respectivement, du présent article et avec le paragraphe 6 de celui-ci, les Pays-Bas accorderont une réduction de leur impôt calculée conformément aux règles énoncées au paragraphe 2 de l'article 23.

*Article 25. Non-discrimination*

1. Les ressortissants d'un État contractant ne seront soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ni obligation y relative qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujettis les ressortissants de cet autre État qui se trouvent dans la même situation, en particulier pour ce qui est de la résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article premier, aux personnes qui ne sont résidentes d'aucun des États contractants.

2. L'imposition d'un établissement stable d'une entreprise d'un État contractant dans l'autre État contractant n'est pas établie dans cet autre État d'une façon moins favorable que celle des entreprises de cet autre État qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les déductions, abattements et réductions d'impôt consentis à titre personnel en fonction de l'état civil ou des charges de famille à ses propres résidents.

3. À moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 8 de l'article 11 ou du paragraphe 6 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres sommes payées par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État. De même, les dettes d'une entreprise d'un État contractant envers un résident de l'autre État contractant sont déductibles pour la détermination de l'actif imposable de cette entreprise dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier État.

4. Les entreprises d'un État contractant dont le capital est en totalité ou en partie directement ou indirectement détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant ne sont soumises, dans le premier État, à aucune imposition ni obligation y relative qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier État.

5. Les cotisations versées par ou pour une personne physique qui est un résident d'un État contractant à un régime de retraite reconnu aux fins de l'impôt dans l'autre État contractant seront traitées fiscalement de la même manière dans le premier État contractant que les cotisations versées à un régime de retraite reconnu aux fins de l'impôt dans cet État, si :

a) Cette personne cotisait à ce régime avant de devenir un résident du premier État contractant; et

b) L'autorité compétente du premier État contractant reconnaît que le régime de retraite correspond à un régime de retraite reconnu par cet État aux fins de l'impôt.

Aux fins du présent paragraphe, l'expression "régime de retraite" inclut un régime créé au titre d'un système public de sécurité sociale.

6. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

*Article 26. Procédures amiables*

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un État contractant ou par les deux États contractants entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par la législation interne de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 25 à celle de l'État contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à compter de la première notification des mesures qui entraînent une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas à l'amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la présente Convention. L'accord conclu sera appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent à l'amiable de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord au sens des paragraphes précédents.

*Article 27. Échange de renseignements*

Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des États contractants relative aux impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article premier. Les renseignements reçus par un État contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

*Article 28. Assistance au recouvrement*

1. Les États contractants s'engagent à se prêter mutuellement aide et assistance aux fins du recouvrement, conformément à leur législation et à leurs pratiques administratives re-

spectives, des impôts auxquels s'applique la présente Convention et des majorations, surtaxes, arriérés, intérêts et frais se rapportant auxdits impôts.

2. À la requête de l'État demandeur, l'État requis procède au recouvrement des créances fiscales de l'État demandeur conformément aux procédures juridiques et administratives relatives au recouvrement de ses propres créances fiscales. Ces créances n'ont toutefois aucun caractère prioritaire dans l'État requis et leur recouvrement ne peut donner lieu à une condamnation à une peine de prison pour dettes. L'État requis n'est pas tenu de prendre des mesures exécutoires qui ne sont pas prévues dans la législation de l'État demandeur.

3. Les dispositions du paragraphe 2 ne s'applique qu'aux créances fiscales qui font l'objet d'un document officiel permettant leur recouvrement forcé dans l'État demandeur et qui ne sont pas contestées, à moins que les autorités compétentes n'en soient convenues autrement. Toutefois, si la créance soulève la question de l'assujettissement à l'impôt d'une personne qui fait valoir qu'elle n'est pas un résident de l'État demandeur, le paragraphe 2 ne s'appliquera que lorsque la créance ne pourra plus être contestée, à moins que les autorités compétentes n'en soient convenues autrement.

4. L'obligation de prêter assistance au recouvrement de créances fiscales concernant une personne décédée ou sa succession est limitée à la valeur du patrimoine ou de la part successorale de chaque ayant droit, selon que le recouvrement de la créance doit s'exercer sur la masse des biens successoraux ou sur les parts des ayants droit.

5. L'État requis n'est pas tenu d'accéder à la requête :

a) Si l'État demandeur n'a pas épuisé tous les moyens dont il dispose sur son propre territoire, à moins que le recours à ces moyens ne présente des difficultés excessives;

b) Dans le cas et dans la mesure où l'État requis considère que la créance fiscale est contraire aux dispositions de la présente Convention ou de toute autre convention à laquelle les deux États sont parties.

6. Toute demande d'assistance administrative visant le recouvrement d'une créance fiscale doit être accompagnée

a) D'une déclaration confirmant que la créance fiscale concerne un impôt visé par la Convention et que les conditions énoncées au paragraphe 3 sont dûment remplies;

b) D'une copie certifiée conforme du document permettant de procéder au recouvrement forcé dans l'État demandeur;

c) De tout autre document nécessaire au recouvrement;

d) Le cas échéant, d'une copie certifiée conforme d'un document confirmant toute décision pertinente émanant d'une autorité administrative ou d'un tribunal.

7. L'État demandeur indique le montant de la créance à recouvrer, tant dans sa propre monnaie, que dans la monnaie de l'État requis. Le taux de change à appliquer à cette fin est le taux vendeur le plus récemment établi sur le marché ou les marchés des changes les plus représentatifs de l'État demandeur. Chaque montant recouvré par l'État requis est transféré par virement à l'État demandeur, dans la monnaie de l'État requis. Le virement est effectué dans un délai d'un mois à compter de la date du recouvrement.

8. À la requête de l'État demandeur, l'État requis, en vue du recouvrement d'une créance fiscale, prend des mesures conservatoires même si la créance est contestée ou ne fait pas encore l'objet d'un document officiel permettant de procéder au recouvrement forcé,

dans la mesure où ces mesures sont autorisées par la législation et les procédures administratives de l'État requis.

9. Le document officiel permettant le recouvrement forcé dans l'État demandeur doit être, s'il y a lieu et conformément aux règles en vigueur dans l'État requis, accepté, reconnu, complété ou remplacé, dès que possible après réception de la demande d'assistance, par un document permettant de procéder au recouvrement forcé dans l'État requis.

10. Les questions concernant les délais au-delà desquels le recouvrement forcé d'une créance fiscale ne peut avoir lieu relèvent de la législation de l'État demandeur. La demande d'assistance au recouvrement contient l'indication détaillée de ces délais.

11. Les actions en recouvrement exécutées par l'État requis en réponse à la demande d'assistance qui, selon la législation de cet État, auraient pour effet de suspendre ou d'interrompre le délai mentionné au paragraphe 10, auront le même effet juridique dans l'État demandeur. L'État requis fournit à l'État demandeur des informations sur lesdites actions.

12. L'État requis pourra accorder un délai de paiement ou proposer le paiement par versements échelonnés si sa législation et ses procédures administratives le lui permettent dans des circonstances analogues, à condition toutefois d'en informer d'avance l'État demandeur.

13. Les autorités compétentes des États contractants fixent d'un commun accord les règles concernant les montants minimums des créances fiscales pouvant faire l'objet d'une demande d'assistance.

14. Les États renoncent réciproquement au remboursement des frais qu'entraînent l'aide et l'assistance qu'ils se prêtent mutuellement en application de la présente Convention. L'État demandeur demeure en tout cas responsable envers l'État requis des conséquences pécuniaires de procédures de recouvrement qui se révéleraient injustifiées quant à la réalité de la créance fiscale en cause ou à la validité du document permettant le recouvrement forcé dans l'État demandeur.

*Article 29. Restrictions aux articles 27 et 28*

En aucun cas les dispositions des articles 27 et 28 ne peuvent être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

a) De prendre des mesures administratives en contradiction avec la législation ou les procédures administratives de cet État ou de l'autre État contractant;

b) De fournir des informations qui ne peuvent pas être communiquées en vertu de la législation ou dans le cadre des procédures administratives normales de cet État ou de l'autre État contractant;

c) De fournir des informations qui divulgueraient des secrets d'affaires d'ordre industriel, commercial ou professionnels ou des informations dont la divulgation serait contraire à l'ordre public.

*Article 30. Personnel diplomatique et consulaire*

Aucune disposition de la présente Convention n'a d'effet sur les privilèges fiscaux accordés aux agents diplomatiques et consulaires en vertu des règles générales du droit international ou des dispositions d'accords spéciaux.

CHAPITRE VII. CLAUSES FINALES

*Article 31. Entrée en vigueur*

1. La présente Convention entrera en vigueur le trentième jour après la date à laquelle les deux gouvernements se seront avisés mutuellement par écrit de l'accomplissement des formalités requises par leurs législations respectives pour que la Convention entre en vigueur, et les présentes dispositions s'appliqueront aux années et exercices fiscaux à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit la date de l'entrée en vigueur de la Convention.

2. En ce qui concerne les relations entre les Pays-Bas et le Bélarus, la Convention entre le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas et le Gouvernement de l'Union des Républiques socialistes soviétiques, tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, signée à Moscou le 21 novembre 1986, sera abrogée dès l'entrée en vigueur de la présente Convention. Toutefois, les dispositions de la première de ces conventions continueront de s'appliquer aux années et exercices fiscaux écoulés avant que les dispositions de la présente Convention ne prennent effet.

*Article 32. Dénonciation*

La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par l'un des États contractants. Chaque État peut la dénoncer par la voie diplomatique, moyennant notification donnée six mois au moins avant la fin de l'année civile qui suit l'expiration d'une période de cinq ans à compter de la date d'entrée en vigueur de la Convention. Celle-ci cessera alors d'avoir effet pour les années et exercices fiscaux commençant après la fin de l'année civile au cours de laquelle la dénonciation aura été notifiée.

En foi de quoi les soussignés, à ce dûment habilités, ont signé la présente Convention.

Fait à La Haye le 26 mars 1996, en double exemplaire, en langues néerlandaise, bélarussienne et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas d'interprétation divergente entre les textes néerlandais et bélarussien, le texte anglais prévaudra.

POUR LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DES PAYS-BAS :

W. KOK

POUR LE GOUVERNEMENT DU BÉLARUS :

M. N. CHYGIR

## PROTOCOLE

Lors de la signature de la Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, conclue ce jour entre le Royaume des Pays-Bas et la République du Bélarus, les soussignés sont convenus des dispositions suivantes qui font partie intégrante de la Convention :

I. Il est entendu que, dans la présente Convention, l'expression "subdivision politique" ne s'applique qu'aux Pays-Bas.

### II. Ad articles 3 et 8

Il est entendu que, lors de l'établissement du "siège de direction effective" au sens de l'alinéa g) du paragraphe I de l'article 3 et du paragraphe 1 de l'article 8, les éléments qui peuvent être pris en considération sont, entre autres, le lieu où la société est effectivement gérée et contrôlée, le lieu où sont prises au plus haut niveau les décisions relatives aux importantes orientations qui déterminent la gestion de la société, le lieu qui joue un rôle capital dans la gestion de la société du point de vue économique et pratique et le lieu où sont tenus les registres comptables les plus importants.

### III. Ad article 4

Les personnes physiques vivant à bord d'un navire et n'ayant aucun véritable domicile dans aucun des États contractants seront considérées comme étant des résidents de l'État contractant où le navire a son port d'attache.

### IV. Ad articles 5, 6, 7, 13 et 24

Il est entendu que les droits de prospection et d'exploitation des fonds marins, de leur sous-sol et de leurs ressources naturelles sont considérés comme des biens immobiliers situés dans l'État contractant dont dépendent ces fonds marins, et que ces droits sont réputés faire partie des biens appartenant à un établissement stable situé dans cet État. Il est de plus entendu que les droits en question comprennent les droits relatifs aux intérêts ou aux bénéfices tirés des actifs résultant de cette prospection et de cette exploitation.

### V. Ad articles 6, 13 et 22

Il est entendu que l'expression "biens immobiliers" ne s'applique pas aux éléments de revenu visés au paragraphe 2 de l'article 12.

### VI. Ad article 7

S'agissant des paragraphes 1 et 2 de l'article 7, si une entreprise d'un État contractant vend des biens ou des marchandises ou exerce une activité industrielle ou commerciale dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, les bénéfices de cet établissement stable ne seront pas déterminés sur la base du montant total perçu par l'entreprise mais exclusivement sur celle de la rémunération imputable à l'activité effective de l'établissement stable dans le cadre de ses ventes ou de cette activité. En particulier, s'agissant de contrats d'études, d'approvisionnement, d'installation ou de construction de matériels ou de locaux industriels, commerciaux ou scientifiques, ou de travaux publics, si l'entreprise a un établissement stable, les bénéfices de cet établissement stable ne seront pas déterminés sur la base du montant total du contrat mais exclusivement sur celle de la partie du contrat qui est effectivement confiée à l'établissement stable dans l'État

contractant où il est situé. Les bénéfices correspondant à la partie du contrat exécutée par le siège principal de l'entreprise ne seront imposables que dans l'État contractant dont l'entreprise est un résident.

VII. Ad articles 7 et 14

Les paiements reçus au titre de la rémunération de services spécialisés tels qu'études ou recherches de caractère scientifique, géologique ou technique, ou de services de consultant ou de supervision seront considérés comme des paiements auxquels s'appliquent les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14.

VIII. Ad articles 7, 14 et 24

Il est entendu que les traitements et salaires versés par une entreprise d'un État contractant dont le capital est en totalité ou en partie détenu ou contrôlé, directement ou indirectement, par des résidents de l'autre État contractant seront déductibles des bénéfices imposables de ladite entreprise, à moins que ces rémunérations ne soient liées à des bénéfices exemptés d'impôt. La phrase qui précède s'applique également aux traitements et salaires pour le calcul des bénéfices imposables d'un établissement stable.

En ce qui concerne les intérêts, ce qui précède ne sera applicable que si les intérêts sont versés à une entreprise résidente d'un État contractant, par une entreprise résidente de l'autre État contractant dont la première entreprise citée détient directement 100% du capital.

IX. Ad articles 10, 11 et 12

Si l'impôt prélevé à la source est supérieur au montant de l'impôt payable au titre des dispositions des articles 10, 11 ou 12, les demandes de remboursement du montant excédentaire doivent être adressées aux autorités compétentes de l'État qui a perçu l'impôt, dans un délai de trois ans après l'expiration de l'année civile au cours de laquelle le prélèvement a eu lieu. Si un contribuable réclame un remboursement dans ces conditions, l'impôt prélevé à la source par un État contractant à un taux supérieur à celui prévu par la Convention sera remboursé dans les meilleurs délais.

X. Ad article 16

Il est entendu que le "bestuuder" ou le "commissaris" d'une société néerlandaise sont nommés à ces postes par l'assemblée générale des actionnaires ou par tout autre organe compétent de ladite société et sont respectivement chargés de la direction générale et de la supervision de cette société.

XI. Ad article 18

Tant que sa législation nationale ne permet pas au Bélarus d'exercer le droit d'imposition stipulé au paragraphe 1 de l'article 18, les dispositions de ce paragraphe restent pour l'heure sans effet en ce qui concerne les pensions perçues par un résident du Bélarus au titre d'un emploi antérieurement exercé aux Pays-Bas, et les dispositions de la législation nationale néerlandaise continueront de s'appliquer à ces pensions. Dès que l'autorité compétente du Bélarus fera connaître à l'autorité compétente des Pays-Bas que sa législation nationale permet au Bélarus d'exercer le droit d'imposition stipulé au paragraphe de cet article, la disposition ci-dessus du présent Protocole cessera de s'appliquer.

XII. Ad article 23

Il est entendu qu'aux fins du calcul de la déduction visée au paragraphe 3 de l'article 23, il sera tenu compte de la valeur des biens visés au paragraphe 1 de l'article 22, déduction faite du montant des dettes garanties par une hypothèque portant sur ces biens, et de la valeur des biens visés au paragraphe 2 de l'article 22, déduction faite du montant des dettes contractées par l'établissement stable ou la base fixe.

En foi de quoi les soussignés, à ce dûment habilités, ont signé le présent Protocole.

Fait à La Haye le 26 mars 1996, en double exemplaire, en langues néerlandaise, biélorussienne et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas d'interprétation divergente entre les textes néerlandais et biélorussien, le texte anglais prévaudra.

POUR LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DES PAYS-BAS :

W. KOK

POUR LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DU BÉLARUS :

M. N. CHYGIR